ΕΛΤΑ Hellenic Post
PRESS POST X+7 ISO PRESS POST
ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο Ν. ΨΥΧΙΚΟ
Αριθμός Άδειας 01-3373

ΝΙΣΥΡΙΑΚΑ ΝΕΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΝΙΣΥΡΙΩΝ

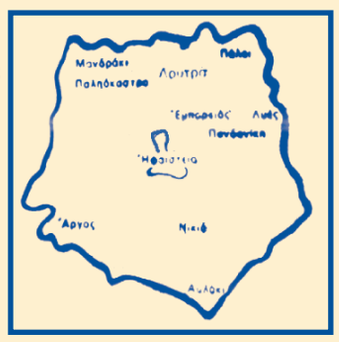

«Πολυβότης γὰρ εἷς τῶν γιγάντων ὑπὸ τοῦ Διὸς βληθεὶς ἠνείχετο· Ποσειδῶν δὲ ἐπ' αὐτὸν ἀφεὶς τὴν τρίαιναν τοῦ μὲν ἥμαρτε· γέγονε γὰρ νῆσος τὸ βληθὲν Νίσυρος».

«Νῆσος ἑπταστάδιος πως τὴν πείμετρον, ὑψηλὴ καὶ θεατροειδὴς συναπτομένη χώμασι πρὸς τὴν ἤπειρον καὶ ποιοῦσα δίπολιν τρόπον τινὰ τὴν Κνίδον, κατ' αὐτὴν δὲ Νίσυρος πελαγία». (Στράβων)

ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΙΣΥΡΙΩΝ «Ο ΓΝΩΜΑΓΟΡΑΣ»
ΕΠΑΙΝΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
Γραφεία: 3ης Σεπεμβρίου 25 (104 32 Αθήνα) ❖ ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2023 - Περ. Γ' ❖ Αρ. φύλλου 190

ΤΟ ΑΓΧΟΣ ΤΩΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΩΝ

Από τα παλιά τα χρόνια μέχρι και σήμερα ο Ιούνιος είναι μήνας αγωνίας και άγχους για τους μαθητές, του Γυμνασίου παλιότερα, Γυμνασίου και Λυκείου σήμερα. Είναι ο μήνας των προαγωγικών εξετάσεων, από το αποτέλεσμα των οποίων οι μικρές τάξεις θα ελέγξουν το επίπεδο γνώσης τους και οι τελειόφοποι θα πάρουν το κλειδί για να ανοίξουν την πόρτα της ζωής.

Τα χρόνια αλλάζουν, οι συνθήκες προετοιμασίας διαφοροποιούνται, ο τρόπος εξετάσεων, λένε πως εκσυγχρονίζεται, όμως η αγωνία των μαθητών παραμένει η ίδια. Στα παλιότερα χρόνια, μοναδικό βοήθημα ήταν το σχολικό βιβλίο, με κάποιες στοιχειώδεις ερμηνείες στο τέλος. Το μόνο βοήθημα για την προετοιμασία ήταν το αυτί για να ακούμε τα δάσκαλο και το μάτι για να διαβάσομε το βιβλίο. Λυσάρι, μετάφραση και άλλα συναφή βοηθήματα, δεν είχαν ακόμα κυκλοφορήσει, για σκονάκι δε γινόταν ούτε σκέψη, το δε φροντιστήριο ήταν άγνωστο και ως λέξη και ως έννοια. Μας όριζαν τα εξεταστέα κεφάλαια οι καθηγητές και πηγαίνοντας στο σπίτι, πιάναμε ...δουλειά. Για ώρες ολόκληρες καθόμασταν μπροστά στο βιβλίο, διαβάζοντας, γράφοντας και επαναλαμβάνοντας μια και δυο και τρεις φορές, ωσότου μας γίνει κτήμα το μάθημα. Δεν υπήρχε διάθεση για παρέα, ούτε κέφι για παιχνίδι, ούτε περιθώριο διακοπής και ξεκούρασης, αλλ 'ούτε και σκέψη για φαγητό, αν δεν είχαμε τελειώσει. Γιατί έπρεπε μόνοι μας, αποκλειστικά. να προετοιμαστούμε, με στόχο όχι μόνο να επιτύχομε, αλλά και να ξεχωρίσουμε, γιατί ήταν έντονο το συναίσθημα της άμιλλας και της διάκρισης. Τα θέματα τα καθόριζαν εκείνη την ώρα οι καθηγητές και τα υπαγόρευαν, χωρίς φόβο για χάκερς και μπλακ άουτ. Δεν είχαν ανακαλυφθεί ακόμα τα στυλό διαρκείας κι έτσι το μόνο εφόδιο την ημέρα των εξετάσεων, ήταν η πένα και το καλαμάρι (μελανοδοχείο), που μετά το τελευταίο μάθημα, το πετούσαμε με ορμή σε παρακείμενο ντουβάρι, το οποίο στο τέλος άλλαζε χρώμα από τα μελάνια. Κι ύστερα τα αποτελέσματα, «εν επισήμω τελετή», παρουσία γονέων και κηδεμόνων, με ομιλίες, ποιήματα και πολλές φορές με απονομή βραβείων στους αριστεύσαντες. Όσοι ενδιαφέρονταν για το Πανεπιστήμιο, έπρεπε, μετά, να ταξιδέψουν στην Αθήνα, για να μετάσχουν στις εισαγωγικές εξετάσεις, περνώντας ένα ακόμα στάδιο αγωνίας, περιμένοντας τα νέα αποτελέσματα.

Τα χρόνια πέρασαν, οι συνθήκες ζωής ήρθαν τα πάνω –κάτω, η τεχνολογία έχωσε παντού τη μύτη της, παντού προσαρμογή και εκσυγχρονισμός, Ένας κόσμος ολόκληρος προσφέρεται για την προετοιμασία των μαθητών. Λεξικά, εγκυκλοπαίδειες, Internet, και πάνω απ' όλα το φροντιστήριο, όλα στη διάθεσή τους. Όμως η αγωνία των μαθητών παραμένει αναλλοίωτη, ίσως και μεγαλύτερη, αφού παράλληλα με τις απολυτήριες εξετάσεις, γίνονται και οι (Πανελλαδικές) εξετάσεις για εισαγωγή στο Πανεπιστήμιο, με κοινά, πανελλαδικά, θέματα. Έτσι η αγωνία αρχίζει από την εισαγωγή στο Λύκειο, οπότε αρχίζει και η προετοιμασία, για να κορυφωθεί στην τελευταία τάξη, με καθημερινό εντατικό φροντιστήριο, για να μπορέσει ο μαθητής να καλύψει τα κενά, να μπει στο πνεύμα του εξεταστή, με στόχο να νιώσει στο τέλος τη χαρά της επιτυχίας, που θα του ανοίξει συγχρόνως διάπλατα τις πόρτες, για παρά πέρα σπουδές, και θα του εξασφαλίσει ένα καλύτερο μέλλον στη ζωή του. Συμμετέχομε στην αγωνία τους, και ευχόμαστε σε όλα τα παιδιά να ευοδωθεί η προσπάθειά τους, να ικανοποιηθούν οι στόχοι τους και να μπουν με χαμόγελο στο νέο στάδιο της ζωής.

Θέσεις - Απόψεις

☛ ΜΙΑ ΑΚΟΜΑ ΑΠΟΡΡΙΨΗ !...

Χωρίς καν συζήτηση, απορρίφθηκε για άλλη μια φορά η πρόταση της εφημερίδας μας, να μεταφερθεί η τελετή της Αναστάσεως, από το συνωστισμό και τη στενοκοπιά του πρόναου της Ποταμίτισσας, στην απλοχωριά της παρακείμενης πλατείας του Ποταμού, ώστε να μπορεί ο κόσμος να παρακολουθεί με κάθε άνεση και ευρυχωρία την τελετή, να ανάψει άφοβα το λαμπάδι του, να υποδεχθεί το Μεγάλο Γεγονός και να ανταλλάξει το φιλί της αγάπης. Σε όλους τους ανά τον κόσμο Ορθόδοξους Χριστιανικούς Ναούς, η τελετή της Αναστάσεως λαμβάνει χώραν στην πλησιέστερη, εκτός του Ναού, πλατεία ή ακάλυπτο χώρο. Στην Νίσυρο, ενώ σε απόσταση λίγων μόλις μέτρων από το Ναό υπάρχει άνετος ελεύθερος χώρος, το εκκλησίασμα είναι καταδικασμένο να υποδέχεται το λαμπρό και χαρμόσυνο αυτό γεγονός της Χριστιανοσύνης, με συνθήκες ασφυξίας, σε χώρο, που επέβαλαν τα περιοριστικά αντιχριστιανικά μέτρα της πάλαι ποτέ Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Και είναι ανεξήγητη η εμμονή, με την οποία κάθε φορά απορρίπτεται η πρόταση για μεταφορά της τελετής. Μακάρι με την ίδια εμμονή, να αντιμετωπίζονταν όλα τα ανακύπτοντα προβλήματα στην τοπική μας εκκλησία !....

☛ ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΟ ΤΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θερμής υποδοχής και ευνοϊκών σχολίων έτυχε από τα ΜΜΕ η υπογραφείσα συμφωνία, μεταξύ του Δήμου Νισύρου και της Ακαδημίας Αθηνών, όπως εγράφη σε προηγούμενο φύλλο.

Σε σχετικά ρεπορτάζ και σχόλια, που είδαν το φως της δημοσιότητας, αναγράφηκε ότι, με τη συμφωνία αυτή παρέχεται η δυνατότητα στο Δήμο Νισύρου να κάμει χρήση των πιο σύγχρονων επιστημονικών και τεχνολογικών κατακτήσεων, συνεργαζόμενος με ένα έμπειρο και αξιόπιστον εταίρο, όπως είναι το Κέντρο Κλιματολογίας και Φυσικής της Ατμόσφαιρας της Ακαδημίας Αθηνών, του οποίου ηγείται ο διακεκριμένος καθηγητής και Γεν. Γραμματέας της Ακαδημίας Χρήστος Ζερεφός. Σημειώθηκε ακόμα ότι με τη συνεργασία αυτή ο Δήμος επιδιώκει να κερδίσει το στοίχημα της αειφορίας, της βιώσιμης ανάπτυξης και της κυκλικής οικονομίας, με σεβασμό στο Περιβάλλον και στην ενεργειακή αυτονομία, με μηδενικές εκπομπές θερμοκηπιακών αερίων στην ατμόσφαιρα.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ 25ης ΙΟΥΝΙΟΥ

Ο ΛΑΟΣ ΑΝΑΝΕΩΣΕ ΤΗΝ ΕΝΤΟΛΗ ΣΤΗ Ν.Δ.

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ

Μετά από δυο εκλογικές αναμετρήσεις, μπόρεσε επιτέλους να αποκτήσει η Χώρα αυτοδύναμη Κυβέρνηση. Στις εκλογές της 21ης Μαΐου 2023, όπως είναι γνωστό, η Ν.Δ. πέτυχε συντριπτική πλειοψηφία, συγκεντρώνοντας το 40,79% των ψήφων, με δεύτερο το ΣΥΡΙΖΑ, με ποσοστό 20,07%, όμως εξ αιτίας του συστήματος της απλής αναλογικής, εξέλεξε μόλις 146 βουλευτές, αριθμός που δεν επέτρεπε το σχηματισμό αυτοδύναμης κυβέρνησης, ενώ τα λοιπά κόμματα δε συγκατατέθηκαν να πάρουν μέρος σε κυβέρνηση συνεργασίας. Το αποτέλεσμα ήταν να οδηγηθεί η Χώρα εκ νέου σε εκλογές την 25η Ιουνίου. Και στη δεύτερη αναμέτρηση πλειοψηφών κόμμα αναδείχθηκε και πάλι η Ν.Δ., συγκεντρώνοντας το 40,56% των ψήφων με 158 βουλευτές, με τα υπόλοιπα κόμματα να συγκεντρώνουν: ΣΥΡΙΖΑ 17,83% (48), ΠΑΣΟΚ 11,86% (32), ΚΚΕ 7,68% (20), ΣΠΑΡΤΙΑΤΕΣ 4,68% (12), ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ 4,45% (12), ΝΙΚΗ 3,70% (10), ΠΛΕΥΣΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ 3,17% (8).

Οι νεοεκλεγέντες Βουλευτές Δωδεκανήσου από αριστερά:
Ι. Παππάς, Μ. Κόνσολας, Ν. Ιατρίδου, Β. Υψηλάντης και Γ. Νικητιάδης

Στα Δωδεκάνησα, και στις δυο τελευταίες αναμετρήσεις πλειοψήφησεν η Ν.Δ., η οποία στην τελευταία, συγκέντρωσε ψήφους 42.507 και ποσοστό 46,97% και εξέλεξε 4 βουλευτές, τους Ι. Παππά, Μάνο Κόνσολα, Νίκα Ιατρίδου και Βασ. Υψηλάντη. Δεύτερο κόμμα ανεδείχθη το ΠΑΣΟΚ με 13.139 14,52% και εξέλεξε ένα Βουλευτή το συμπατριώτη μας Γιώργο Νικητιάδη. Τα ποσοστά των λοιπών κομμάτων έχουν ως εξής: ΣΥΡΙΖΑ 13,07%, ΚΚΕ 4,34%, ΣΠΑΡΤ. 5,66%, ΕΛ. ΛΥΣΗ 4,46%, ΝΙΚΗ 3%.

Στο ίδιο κλίμα κινήθηκαν τα αποτελέσματα και στη Νίσυρο, Συγκεκριμένα, επί συνόλου ψηφισάντων 637, έλαβαν : Ν.Δ. 213 (33,97%), ΣΥΡΙΖΑ 136 (21,69%), ΠΑΣΟΚ 112 (17,86%), ΚΚΕ 35 (5,5%) ΠΛΕΥΣΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ 30 (4.78%) ΕΛ.ΛΥΣΗ 211 (3,35%), ΣΠΑΡΤ. 20 (3,19%) ΝΙΚΗ 5 (0,80%). Όπως προαναφέρθηκε, την έδρα του ΠΑΣΟΚ στα Δωδεκάνησα κατέλαβε ο συμπατριώτης μας Γιώργος Νικητιάδης, του οποίου η επανεκλογή αποτελεί τιμή για τη Νίσυρο και χαρά για τους συμπατριώτες και φίλους του. Η ετέρα συμπατριώτισσά μας, Μαρία Λαϊνά, που ήταν υποψηφία στα Δωδεκάνησα με την ΠΛΕΥΣΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, δεν εξελέγη.

Η ΝΙΣΥΡΟΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ ΦΥΣΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΠΡΟΤΙΜΗΣΗ ΓΙΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Ολοένα και διευρύνεται το ενδιαφέρον Πανεπιστημιακών σχολών, για ανάπτυξη εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων στη Νίσυρο, η οποία έχει πια αναγνωριστεί ως ένα υπαίθριο Εργαστήριο Φυσικών Επιστήμων, που παρουσιάζει εκπληκτικά γεωλογικά, φυσικά και πολιτιστικά χαρακτηριστικά. Ήδη, μετά την εμπειρία και τα επιτυχή αποτελέσματα του περασμένου χρόνου, λειτούργησε κι εφέτος, από 29 Μαΐου έως 4 Ιουνίου, το δεύτερο θερινό σχολειό, που διοργανώνεται από το Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών (ΕΚΠΑ), σε συνεργασία με την έδρα της UNESCO και το Δήμο Νισύρου, στα πλαίσια του Διϊδρυματικού προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών με θέμα «Νερό – Βιόσφαιρα και Κλιματική Αλλαγή».

Μάθημα στο ηφαίστειο

Το σχολείο στεγάστηκε στο κτήριο του παλαιού δημοτικού σχολείου του Εμπορειού, με φόντο την καλδέρα του ηφαιστείου. Δίδαξαν και παρουσίασαν διαλέξεις διακεκριμένοι επιστήμονες από τους κλάδους της Μετεωρολογίας, Κλιματολογίας, Γεωλογίας, Δασολογίας, Οικολογίας και Φυσικού Περιβάλλοντος. Φοίτησαν μεταπτυχιακοί φοιτητές, διαφόρων ειδικοτήτων και εθνοτήτων, οι οποίοι ολοκλήρωσαν τον κύκλο των θεωρητικών μαθημάτων τους, με εργαστηριακές ασκήσεις, που αφορούσαν μικρο-βιοκλιματικές μετρήσεις στους οικισμούς της Νισύρου, δενδροχρονολογήσεις, μετρήσεις της ποιότητας του αέρα, περιβαλλοντικές μετρήσεις στο χώρο του ηφαιστείου, μετρήσεις στη διαχρονική εξέλιξη του ηφαιστείου κλπ.

Λειτούργησε όμως και δεύτερο σχολείο από 28 Μαΐου έως 2 Ιουνίου με τίτλο «Η πράσινη ενεργειακή μετάβαση των νησιών. Ζωντανά παραδείγματα στο Αιγαίο», με οργανωτή το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής σε συνεργασία με το Δήμο Νισύρου, στα πλαίσια των εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων του Γεωπάρκου Νισύρου. Επρόκειτο για ένα πρωτοποριακό και βιωματικό εκπαιδευτικό πρόγραμμα, για μεταπτυχιακούς φοιτητές, που περιελάμβανε διαλέξεις από ειδικούς επιστήμονες και ερευνητές, επισκέψεις σε χώρους ιδιαίτερου ενδιαφέροντος, ερευνητικές δραστηριότητες κλπ. Σκοπός του σκολείου ήταν να αποκτήσουν οι φοιτητές πρόσθετες γνώσεις και βιωματικές εμπειρίες, στα αντικείμενα που διδάσκονται θεωρητικά στα μεταπτυχιακά προγράμματα. Παράλληλα είχαν την ευκαιρία να αποκτήσουν γνώση των συνθηκών διαβίωσης των κατοίκων των μικρών νησιών, και των διαθέσεών τους απέναντι σε μια προοπτική βιώσιμης ανάπτυξης του τόπου διαμονής τους, ενεργειακά αυτόνομου, με σεβασμό στους φυσικούς πόρους, με διαχείριση υδάτινων πόρων, αστικών απορριμμάτων κ.α. Μετά από τη Νίσυρο το σχολείο λειτούργησε και στην Τήλο, για μια ενισχυμένη εμπειρία των φοιτητών.

Μελέτη της Νισύριας φύσης

Και λίγος τουρισμός....

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ... ΕΛΙΞΗΡΙΟ ΤΗΣ ΝΕΙΟΤΗΣ

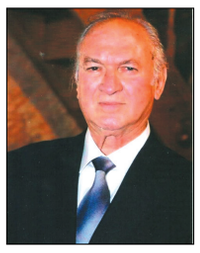

Γράφει ο
Γιώργος Οικονομίδης
Νικιάτης εξ Αιγύπτου
φιλόλογος

Στο διάβα της ζωής, όταν έχεις την τύχη να έχεις υπερβεί τις οκτώ δεκαετίες, αρχίζεις να αναμοχλεύεις τις αναμνήσεις, που έχουν συσσωρευτεί, όλο αυτό το μακρύ διάστημα, μέσα στο συνειδητό και υποσυνείδητο κόσμο σου. Και ξεχωρίζεις πως σ' μαυτό τον «κόσμο» σου, επικρατεί η έννοια του κόσμου ως «διάκοσμου», που σε περιέβαλε και έζησες και χάρηκες, με τις ευλογίες, που σου πρόσφερε απλόχερα η οικογένεια, που σε γέννησε. Και δη σε σπίτι Νισύρικο, Δωδεκανησιακό, ήρεμο και ευλογημένο. Είναι μεγάλη, θεόσταλτη τύχη για τα παιδιά να γεννιούνται σε «ευλογημένο σπίτι». Κι αυτό το αντιλαμβανόμαστε αργά ή γρήγορα, σε όποια ηλικία ο νους και η ψυχοσύνθεσή μας συγκρούονται, για να συνειδητοποιήσουν αυτή τη «διαφορά». Μάλιστα την ονομάζω διαφορά γιατί προσλαμβάνει ευδιάκριτες διαστάσεις και αποστάσεις, όταν τη συγκρίνεις με τη φθορά και τη διαφθορά, που μολύνουν ποικιλοτρόπως τον κοινωνικό μας περίγυρο. Μας επηρεάζουν όλους βαθύτατα, μας πικραίνουν, μας θλίβουν, μας εξοργίζουν ιδιαιτέρως, αφού μας βρίσκουν τελείως αδύναμους να αντιδράσουμε, για να εξομαλύνουμε αυτή την τόσο αρνητική κοινωνική αταξία.

Όμως αγαπητοί μου συμπατριώτες και φίλοι, επειδή δε θέλω να αναλώσω τη σκέψη μας και το χρόνο μας στα κακώς κείμενα, που προανέφερα, αλλά σε πιο ευχάριστα γεγονότα, που διανθίζουν τη ζωή μας, έστω και για λίγο, διαλύοντας τη χυδαιότητα και τη φαυλότητα, που επικρατεί στην κοινωνία μας, ας αλλάξουμε τις εικόνες της ζωής αναμειγνύοντάς τες με αναμνήσεις της παιδικής και προεφηβικής μας ηλικίας, που αντικρύσαμε και βιώσαμε, όταν για πρώτη φορά κι αξέχαστη, μαζί με τη Νισυριά- Νικιάτισσα μητέρα μας, την Άννα Ανδριώτη, φύγαμε από τη Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου, για να επισκεφτούμε και να γνωρίσουμε τον τόπο καταγωγής μας, εκεί όπου γεννήθηκαν και ο πατέρας μας Ηλίας Οικονομίδης και η μητέρα μας. Και αυτό τα ταξίδι, πραγματικά, υπήρξε ένα ταξίδι ζωής. Για μένα και τη μικρότερη αδελφή μου Αλεξάνδρα, οι εντυπώσεις μας από την πατρώα γη της Νισύρου, υπήρξαν πρωτοφανείς στη ζωή μας. Η γνωριμία μας με τα συνομήλικα Νισυράκια, που τότε, γύρω στο 1953, ήταν πάμπολλα, ζωηρά και όμορφα, υπήρξε υπέρτερη πάσης προσδοκίας μας. Οι δυο και πλέον μήνες εκείνου του καλοκαιριού, που περάσαμε στο νησί, γέμισαν τις παιδικές μας ψυχές με παραστάσεις και εικόνες, που ούτε ο χρόνος, ούτε η μνήμη που φυραίνει με την ηλικία, μπόρεσαν να φθείρουν και να θαμπώσουν. Τουναντίον, αν λάβομε υπόψη ότι εμείς δεν είχαμε γεννηθεί στη Νίσυρο, ώστε να έχομε ως γηγενείς τοπικές βιωματικές εμπειρίες, αλλά στη Αλεξάνδρεια, στο Νείλο, δεν είναι περίεργο πως φτάσαμε στο σημείο να αισθανόμαστε δεσμούς τόσο δυνατούς, θα έλεγα άρρηκτους με τη Νίσυρο, τον τόπο των γονιών μας ; Ποια είναι εκείνη η περίεργη, η μεταφυσική δύναμη, που μας δένει μ' αυτό τον τόπο, που τόσο λίγο γνωρίζαμε ; Μήπως είναι ο πόνος, η ανησυχία και η καρτερία της μάνας μας, που άφησε χωρίς πολλή περίσκεψη τον τόπο της, τους γονείς της και τις αδελφές της, για να ακολουθήσει το Νισύριο σύζυγό της και μέλλοντα πατέρα μας στην Αίγυπτο και ενστάλαξε στη ψυχή μας όλη της την αγάπη και τη λαχτάρα για το γενέθλιο τόπο της ; Ή μήπως είναι η δοκιμασία του πατέρα μας, που βρέθηκε στην Αίγυπτο, παιδί ακόμα, σε χαλεπούς μεταναστευτικούς καιρούς, τότε που πολλοί Δωδεκανήσιοι εγκατέλειπαν τα πατρογονικά τους για ένα καλύτερο μέλλον, με σκοπό να ξαναγυρίσουν στον τόπο τους με περισσότερα εφόδια ;

Πολύ δύσκολα τότε τα χρόνια, δίσεκτα, μέχρι να ορθοποδήσει όλη η πατρίδα μας, μετά την κατοχή, την Αντίσταση, τους Ιταλούς, τους Γερμανούς, τον εμφύλιο. Δυστυχία σε όλο της το μεγαλείο και ο λαός καθημαγμένος, ακρωτηριασμένος, σακάτης. Η μετανάστευση ήταν διέξοδος.

Η γη της Νισύρου έδινε ό,τι μπορούσε, ξεγέλαγε τον οικογενειάρχη με τα «μαξούλια» της. Αλλά η γεωργική παραγωγή, γενικά, πρωτόγονη, επίμοχθη, και σκληρή για να μπορέσει να θρέψει μιαν οικογένεια και ιδιαίτερα απαιτητική, μέχρι του σημείου να θυσιάζεται η μόρφωση των νέων, για να βοηθήσουν τους γονείς στα χωράφια. Αποτέλεσμα, ο αναλφαβητισμός με όλες τις συνέπειες του. Δεν ξεχνάω όμως και κάτω το Λακκί, με εδάφη ηφαιστειογενή, καταπράσινη περιοχή με αχλαδιές κατάφορτες με ζουμερούς καρπούς και λιόδεντρα με μια καταπληκτική σκιά για να ξαποστάσουν για λίγο οι λιοκαμένοι καλλιεργητές, ηρωικοί ξωμάχοι του φιλότιμου μόχθου, της ευλογίας και της αφοσίωσης.

Όλα τα αγαθά της φύσης όσα φαίνονταν ή όσα έκρυβε στα σπλάχνα της, τα εκμεταλλευόταν και τα καρπωνόταν ο ακάματος αγρότης. Τον θαύμαζα, τον λάτρευα. Μόλις τώρα τον εγνώριζα. Ο ουρανός του πρόσφερε τα πετεινά του, η κατακάθαρη, τότε, θάλασσα τα αλιεύματά της και το κάθε σπιτικό με το περιβόλι του, με τα ζαρζαβατικά και τα οικόσιτα ζωάκια του, συμπλήρωναν μετρημένα, υγιεινά και νοικοκυρεμένα τη διατροφή του. Οι πέρδικες, απ' τα πιο ωραία πουλιά της πλάσης, πήγαιναν ανύποπτες στις παραλίες, όπου καιροφυλακτούσαν οι δεινοί Νισύριοι κυνηγοί, ένας - ένας, αξέχαστοι, πασίγνωστοι, καμαρωτοί, όταν γύριζαν περήφανοι, θριαμβευτές και διέσχιζαν το χωριό, σαν περήφανοι Ρωμαίοι Λεγεωνάριοι, με φορτωμένα στους ωμούς τα όλα τους και με αρμαθιές από άψυχες πέρδικες.

Στο γιαλό οι ερασιτέχνες βουτηχτάδες με τους «κύρτους» γεμάτους φασουλιές, βουτούσαν και έβγαζαν ασταμάτητα σκάρους και σκαράκια, όλων των μεγεθών, όλα μυρωδάτα και λαμπιρίζοντα στο Νισύρικον ήλιο, ευλογημένα παγιδευμένα, ανύποπτα και «αναίμακτα», καθαρή τροφή, που μύριζε θάλασσα, για όλα τα μέλη της Νισύρικης οικογένειας, συνοδευομένη από καθαρό ρακί, που παρασκευαζόταν με αγάπη και μεράκι στα ντόπια «καζαναριά». Τονίζω δε το «αναίμακτα», διότι υπήρχαν και μερικοί ανόητοι, ερασιτέχνες ψαράδες, με τους αυτοσχέδιους μηχανισμούς τους και τα «φυσέκια» τους, που ξεκοίλιαζαν τα ψάρια, αλλά δυστυχώς και τον ίδιο τους τον εαυτό, με την εγκληματική απληστία τους. Πολύ συχνά η μικρή κοινωνία του νησιού μας βυθιζόταν στη θλίψη και το πένθος όταν χάνονταν τόσο άδικα νέοι, ως επί το πλείστον, συγχωριανοί, που κατέστρεφαν με τα «φυσέκια» τους και τον εαυτό τους, αλλά και την ηρεμία του θαλάσσιου βυθού.

Πραγματικά το Αυλάκι, όπως και οι άλλες παραλίες του νησιού είναι μαγευτικές. Τρανή απόδειξη οι Πάλοι, με πάμπολλες εξοχικές κατοικίες, με παλιννοστούντες Νισυρίους, αλλά και πολλούς αλλοδαπούς φυσιολάτρες, θιασώτες του Νισύρικου τοπίου και της ηρεμίας, που δεσπόζει στο επταστάδιο νησί του Γίγαντα Πολυβώτη. Αξιαγάπητος τόπος η Νίσυρος με τα βουνά και τις πεδιάδες της, τα μοναστήρια και τα ξωκλήσια της, κρεμασμένα στις βουνοπλαγιές της, τον Οξό και τη μυσταγωγική Σπηλιανή της, τον Άη Γιάννη το θεολόγο της και όλους τους προστάτες Αγίους της. Ειδυλλιακή αλλά ταυτόχρονα και ιστορική με προϊστορία και αναφορές στον Όμηρο, ελκυστικό και λαμπερό στολίδι του Αιγαίου. Μήπως λοιπόν, αγαπητοί μου φίλοι, από όλες αυτές τις αιτίες απορρέει αυτή η περίεργη αδυναμία μας, για τον «εξ ακοής» και «άγνωστον εν πολλοίς» τόπον μας; Μήπως, πάλι σκέπτομαι, αυτή η ανεξερεύνητη αγάπη, πρέπει να αποδοθεί στην αγάπη των συγγενών μας, που μας αγκάλιασαν σαν παιδιά τους από την πρώτη στιγμή, που μας αντίκρυσαν και συναγωνίζονταν, ποιος θα μας πρωτοφιλοξενήσει και θα μας κρατήσει περισσότερο κοντά του ; Μήπως από το «αβραμυτθόλαδο» -το μυρωδάτο τσικουδόλαδο στα τηγανιτά αυγά, που μας έφτιαχναν οι θείες μας- δεν έχω φάει ευγευστότερα – με τόση αγάπη και καλωσύνη ; Μήπως οι μουσικές και τα όργανα στους Νισύρικους χορούς, τα βιολιά, το λαούτο, το σαντούρι, οι νησιώτικοι χοροί και τα τρικούβερτα γλέντια, που ενώνουν όλους τους χωριανούς σε μια οικογένεια; Μήπως οι ψαλμωδίες και η κατάνυξη, που αισθανόμασταν, με το υπόλοιπο εκκλησίασμα, στον Ιερό Ναό των εισοδίων της Θεοτόκου, πάνω στην «Πόρτα» των Νικιών; Μήπως τα γύρω καφενεία, με τους λάβρους συζητητές, που εν όψει βουλευτικών εκλογών, υποστήριζαν αντίπαλα κόμματα της Βουλής, με τόση μανία και θέρμη; Μήπως επηρεαστήκαμε από τα ηφαίστεια, με τους θειούχους υδρατμούς, που διαχέονται σ'αυτό το σεληνιακό τοπίο αενάως ή τα νατροχλωριοθειούχα ιαματικά νερά, που κρύβει στα έγκατά της η Νισύρικη γη και προκαλούν δέος και θαυμασμό; Μήπως η ηρεμία των απέριττων τάφων και μνημείων στο Νεκροταφείο, που φέρνει στη μνήμη συγγενείς και προσφιλείς συμπατριώτες, που έζησαν και δημιούργησαν σε παλαιότερες εποχές; Απέμειναν να περιβάλλονται από αναμμένα και σβησμένα καντήλια, με ανάκατο το θυμίαμα από λιβάνι και το τρισάγιο του σεπτού ιερέα για «παν αμάρτημα το παρ'αυτών πραχθέν, εν λόγω, έργω ή διανοία, συγχώρησον, ως αγαθός, φιλάνθρωπος και ελεήμων Θεός»;

Μήπως, μήπως, μήπως...., άγνωστη η δύναμη της ανάμνησης, ωραίας, ανεξήγητης, δυνατής, θεόσταλτης, γλυκειάς, υπέροχης, που μας κληρονόμησαν τόσο πλουσιοπάροχα οι χρηστοί και αξέχαστοι Νισύριοι και οι γονείς μας ;

Κουρωτικά

ΓΑΜΟΙ

➠ Ο **Χρήστος Τσαμαδιάς** και η **Δήμητρα Κων. Σφακιανού** στην Αθήνα,

➠ Ο **Μάνος Δημητρίου** (γιος της Τούλας Φραντζή) και η **Αναστασία Χρυσαφίνη** στην Αθήνα,

➠ Ο **Μιχάλης Παπαγιάννης** και η **Ανθούλα Αν. Κατσιματίδη** στη Ν.Υόρκη.

➠ Ο **Γιάννης Χρισ. Κορωναίος** και η **Στεφανία Αλβαρέζ** στη Ν.Υόρκη.

Να ζήσουν ευτυχισμένοι.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

➠ Ο **Νίκος και η Πόπη Παπάτσου** απέκτησαν μια χαριτωμένη εγγονούλα από τον γιό τους **Χάρη.**

Να τους ζήσει.

ΘΑΝΑΤΟΙ

➠ Ο **Ντίνος Δοξόπουλος** στη Ρόδο.

➠ Η **Φροσύνη Κατσαρού** στην Αυστραλία.

➠ Ο **Χαράλαμπος (Μπάμπης) Σαρρής** Νισύριος εκ μητρός στη Ρόδο.

➠ Η **Νάντια- Βασιλεία Ανδρ. Παντελίδη** στο Παρίσι.

➠ Η **Ειρήνη Μουστάκη-Σακελλαρίδη** στην Αθήνα.

➠ Η **Βίλμα Παν. Σακελλαρίδη** στην Αθήνα.

➠ Η Πρεσβυτέρα **Γεωργία Φασουλάρη** στη Νίσυρο.

Θερμά συλλυπητήρια στους οικείους τους.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Στο πρόγραμμα των εισηγήσεων, με το οποίο πήρε μέρος η Ελλάδα στο παγκόσμιο συνέδριο Ψηφιακής Τεχνολογίας, με τη διεθνή ονομασία International Conferens on Acoustics and Signal Processing, που συνήλθε στη Ρόδο από 4- 9 Ιουνίου, περιλαμβανόταν η διδακτορική διατριβή του εγγονού μας Νικολάου Αρβανίτη, πτυχιούχου του Τμήματος Μηχανικών Ηλεκτρονικών Υπολογιστών του Πανεπιστημίου Πατρών και ήδη μεταπτυχιακού φοιτητή για λήψη διδακτορικού διπλώματος. Συγχαίρομε το Νίκο μας για την πρόοδό του, τον ευχαριστούμε για τη χαρά, που μας έδωσε και του ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία και επιτυχή επαγγελματική αποκατάσταση. Με όλη μας την αγάπη

Ο παππούς και η γιαγιά του
Γιάννης και Ελένη Χαρτοφύλη

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ

Με θλίψη και πόνο βαθύ πληροφορηθήκαμε το θλιβερό άγγελμα του τόσο πρόωρου και ξαφνικού θανάτου, στο Παρίσι, της Νάντιας, κόρης του καλού φίλου και εκλεκτού συμπατριώτη Ανδρέα Παντελίδη. Σκληρό και αδυσώπητο το χέρι το Χάρου κατάφερε πλήγμα βαρύ στον Ανδρέα, κτυπώντας τον στο πιο ευαίσθητο σημείο του, στην αγάπη προς την κόρη του. Σ' αυτή τη δύσκολη ώρα του πόνου, στρέφομε το βλέμμα προς τον Ύψιστο, με την ευχή και την παράκληση, να αναπαύσει την αείμνηστη Νάντια μετά των δικαίων και να χαρίζει υπομονή και δύναμη στους χαροκαμένους γονείς της, τον Ανδρέα και τη Σόνια.

Γιάννης και Ελένη Χαρτοφύλη - Ν.Ψυχικό

ΠΗΡΑΜΕ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕ

Από την κ. Θεοδοσία Οικονομίδου, φίλη της Νισύρου, πήραμε και δημοσιεύομε την επιστολή, που ακολουθεί με τα συνημμένα της. Διευκρινίζομε ότι η υπόθεση αφορά ανεγειρομένην οικοδομή στην περιοχή της Τάβλας του Γιαλού, στο οικόπεδο του πρώην βυρσοδεψείου Κέντρη.

Theodosia Economidou
<teconomidou@alfaomikron.gr>
Προς: hartofylis@yahoo.gr
Κοιν.:ody@otenet.gr

Τετ 3 Μαΐ στις 4:52 μ.μ.

Αξιότιμε κύριε Χαρτοφύλη, συνημμένα βρείτε παρακαλώ την από 11.4.2023 επιστολή μου την οποία κοινοποίησα στους φορείς που αναφέρονται σε αυτήν, καθώς και την από 21.2.2023 Βεβαίωση της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Κω με από την οποία προκύπτει ότι η καταγγελία που έγινε εναντίον μας σχετικά με την οικοδομή μας στην Ταύλα του Γυαλού, τέθηκε στο Αρχείο.

Επειδή ο θόρυβος εναντίον μας πήρε τεράστιες διαστάσεις στην μικρή κοινωνία της Νισύρου, παρακαλώ να δημοσιεύσετε τα συνημμένα έγγραφα ως οφείλετε στα πλαίσια της ορθής ενημέρωσης των Νισυρίων.

Η παρούσα κοινοποιείται και στον Πρόεδρο του Δ.Σ. του ΓΝΩΜΑΓΟΡΑ του οποίου τόσο εγώ όσο και ο σύζυγός μου είμαστε ενεργά μέλη.

Με εκτίμηση

Θεοδοσία Οικονομίδου

✉

Τον κ. Δήμαρχο
και τους Δημοτικούς Συμβούλους
Δήμου Νισύρου

Κοινοποιούμενο και

1. Ιερέα κ. Στέφανο Καλλίτση
2. Τον Πρόεδρο και το ΔΣ της Εταιρείας Νισυριακών Μελετών
3. κ. Γεώργιο Σακελλαρίδη- Facebook ΝΙΣΥΡΙΩΝ ΒΗΜΑ

Νίσυρος, 11 Απριλίου 2023

Κύριε Δήμαρχε, με την επιφύλαξη κάθε νόμιμου δικαιώματός μας, κοινοποιούμε σε σας, τα μέλη του ΔΣ του Δήμου καθώς και τους:

1. Ιερέα κ.Στέφανο Καλλίτση
2. Τον Πρόεδρο και το ΔΣ Εταιρείας Νισυριακών Μελετών
3. κ. Γεώργιο Σακελλαρίδη - Facebook ΝΙΣΥΡΙΩΝ ΒΗΜΑ,

την από 21.2.2023 Βεβαίωση της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Κω και της συνημμένης αυτής πράξης αρχειοθέτησης της ανώνυμης καταγγελίας εναντίον μας για δήθεν καταπάτηση δημοσίου χώρου στην Τάβλα του Γυαλού.

Επειδή δυστυχώς πρωτοστατήσατε στις εις βάρος μας επιθέσεις, σαν ελάχιστη ηθικ υποχρέωσή σας, σας ζητούμε να γνωστοποιήσετε το περιεχόμενο της παρούσας στους δημότες της Νισύρου και να σταματήσει ο διασυρμός μας που επιχειρήθηκε ακόμη και με καταχώρηση στην εφημερίδα Ροδιακή.

Πάντα φίλοι της Νισύρου

Κώστας Τριανταφυλλίδης,
Θεοδοσία Οικονομίδου

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ ΚΩ ΤΜΗΜΑ ΜΗΝΥΣΕΩΝ Ταχ.Δ/νση: Ακτή Μιαούλη 2 Ταχ. Κώδικας: 85300 Κω Τηλ. 2242022364 Fax: 22042020187 E-mail: eisaggeliako@epko.gov.gr ΠΛΗΡ.: Μ.ΣΑΡΡΗ	Κως, 21/2/2023 Πρωτ. 405 Προς: κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ Θεοδοσία του Αναστασίου

ΒΕΒΑΙΩΣΗ

Βεβαιώνεται, κατόπιν ελέγχου που έγινε οτο μηχανογραφικό σύστημα του τμήματος Μηνύσεων της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Κω (με χρόνο έναρξης λειτουργίας αυτού το 2001), ότι:

Η δικογραφία που σχηματίστηκε με αφορμή ανώνυμη καταγγελία για καταπότηση δημοσίου χώρου του παραδοσιακού οικισμού Μανδρακίου Νισύρου και διαβιβάστηκε στην υπηρεσία μας από την Εισαγγελία Εφετών Δωδ/σου με αρ. πρωτ. 566/4-2-2020, αφού έλαβε Α.ΒΜ Α2020/492, μετά τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης, τέθηκε στο Αρχείο κατ' άρθρο 43 Κ.ΓΤ.Δ. με τη σύμφωνη γνώμη του Εισαγγελέα Εφετών Δωδ/σου.

Σας επισυνάπτουμε αντίγραφο της πράξης αρχειοθέτησης,

Η παρούσα χορηγειται κατόπιν αιτήσεως

της Οικονομίδου Θεοδοσίας

Η Εισαγγελέας
Δόρη Μουτσέρα
Εισαγγελέας Πρωτοδικών

Για αυτούς που έφυγαν

ΣΤΗ ΒΙΛΜΑ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗ

Πλήρης ημερών εγκατέλειψε τα εγκόσμια και πήρε το δρόμο για την αιώνια κατοικία της η Βίλμα Σακελλαρίδη.

Έφυγε από τη ζωή ήρεμα, τριγυρισμένη από την αγάπη και τη στοργή των παιδιών της, αφήνοντας πίσω της μνήμες μιας σεβάσμιας δέσποινας, μιας πραγματικής αρχόντισσας, με αξιοπρέπεια στο χαρακτήρα, με σεβασμό προς τις συναναστροφές της, με ευγένεια στη συμπεριφορά της, με καλοσύνη ψυχής, με στοργή και αφοσίωση προς την οικογένειά της.

Η Βίλμα δε γεννήθηκε στη Νίσυρο, όμως στο πλευρό του αγαπημένου της Πανάγου, γνώρισε το νησί, μυήθηκε στα ήθη και τις παραδόσεις του, συναναστράφηκε τους ανθρώπους του, συνήθισε τη συμπεριφορά τους, έδωσε και πήρε αγάπη. Αλλά και στην παροικία μας της Αθήνας, υπήρξε ένα από τα πιο εκλεκτά και παραγωγικά μέλη. Είχα τη χαρά να τη γνωρίσω από κοντά κατά τη θητεία μου στο διοικητικό συμβούλιο του Συλλόγου μας, με πρόεδρο τον Πανάγο. Ανελλιπής η παρουσία της, συνεχής η προσφορά της, πάντα παρούσα στο να προσφέρει, να προτείνει, να δημιουργεί.

Εις μνημόσυνον αιώνιο θα παραμένουν αναρτημένες στον τοίχο της λέσχης του «Γνωμαγόρα», οι δημιουργίες της, με θέματα από την παραδοσιακή Νισύρικη κεντητική τέχνη. Στο πλευρό του Πανάγου στάθηκε με αφοσίωση και μαζί δημιούργησαν μια εκλεκτή οικογένεια, με δυο βλαστάρια, για τα οποία, μαζί και πάλι από ψηλά, θα νιώθουν περήφανοι, βλέποντας τα να τιμούν το όνομα, που τους άφησαν. Εύχομαι εκεί που πήγε να βρει ολάνοιχτες τις πύλες του Παραδείσου και να αναπαυθεί στους κόλπου του Θεού. Στον Οδυσσέα και την Άγκυ, στο Γιάννη και την Ελένη, στα εγγόνια της, στα αδέλφια της, υπομονή και κουράγια, σ'αυτές τις δύσκολες ώρες.

Αιωνία της η μνήμη.

Γιάννης Χαρτοφύλης

«ΝΙΣΥΡΙΑΚΑ ΝΕΑ»
ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

Ιδιοκτησία - Έκδοση:
Συλλόγου Νισυρίων Αθηνών
«ΓΝΩΜΑΓΟΡΑΣ»
3ης Σεπτεμβρίου 25 ΤΚ 10432 Αθήνα
Τηλ. 210/52.24.463

Διευθυντής Σύνταξης:
ΓΙΑΝ. ΔΙΑΜ. ΧΑΡΤΟΦΥΛΗΣ
Επίτιμος Πρόεδρος «ΓΝΩΜΑΓΟΡΑ»
Κανάρη 4 - 154 51 Ν. Ψυχικό
Τηλ. - Fax: 210/67.17.671
e-mail: hartofylis@yahoo.gr

Συνδρομές - Εμβάσματα:
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ
Σπλυβρίας 29 - 17123 Ν. Σμύρνη
Τηλ.: 210/9337899

Αντιπρόσωποι
Ρόδου: Δ.Μ. Καραγιώργης
Κω: Λουκία Πληθίδη
Νισύρου: Μιχ. Βεζυρόγλου
Σίδνεϋ: Νικ. Γιαννάκης

Ηλεκτρονική επιμέλεια έκδοσης:
ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΩΝ. ΚΑΡΑΛΗΣ

ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ

Η ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΦΡΟΥΡΑΣ ΣΤΙΣ ΝΙΚΗΤΡΙΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΣΤΗ ΣΥΜΗ

Μπορεί κάποια ιστορικά γεγονότα να είναι χιλιοειπωμένα και πολυσυζητημένα. Όμως δεν είναι δυνατό, κάθε χρόνο στην επέτειό τους να μη ξαναφωτιστούν, να μη ξαναέρθουν στην επικαιρότητα, με στόχο πάντα να τα θυμούνται αυτοί, που τα έζησαν, αλλά και να τα μαθαίνουν οι νεότερες γενιές.

Ο Γερμανός στρατηγός υπογράφει την παράδοση

Στον πίνακα αυτών των γεγονότων κατέχει ξεχωριστή θέση η παράδοση των ανδρών της Γερμανικής φρουράς, που κατείχε τα Δωδεκάνησα, σε επιτροπή εκπροσώπων των νικητριών δυνάμεων, που είχαν έδρα τη Σύμη. Ήταν 30 Απριλίου 1945,όταν η ανθρωπότητα ολόκληρη επληροφορείτο, με ανέκφραστη ανακούφιση και χαρά ότι, ο Καγκελάριος της Γερμανίας, πρόεδρος του Ράϊχ και ανώτατος αρχηγός των Γερμανικών ενόπλων δυνάμεων, Αδόλφος Χίτλερ, αυτός ο λαομίσητος αιμοσταγής δικτάτορας, που εξ αιτίας των παρανοϊκών σχεδίων του, η Ευρώπη είχε μεταβληθεί σε ερείπια ενώ εκατομμύρια άνθρωποι είχαν χάσει τη ζωή τους, είχεν αυτοκτονήσει σε κάποιο υπόγειο της καγκελαρίας. Κι ακόμα, πως λίγο πριν απαλλάξει την ανθρωπότητα από την παρουσία του, είχε διορίσει ως διάδοχό του τον αντιναύαρχο Νταινίτζ. Το γεγονός αυτό έθετε υπό νέα τροχιά την εμπόλεμη κατάσταση και χάραζε πορεία, προς τερματισμό του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου. Πράγματι στις 2 Μαΐου 1945 η Γερμανική φρουρά του Βερολίνου παρεδίδετο στις αντιμαχόμενες συμμαχικές δυνάμεις κι αμέσως μετά ο νέος ηγέτης της Γερμανίας δήλωνε: «προς αποφυγή κι άλλων άσκοπων απωλειών σε ανθρώπους και εγκαταστάσεις, από τα μεσάνυχτα της επομένης ημέρας σταματά οποιαδήποτε στρατιωτική ενέργεια...». Και κάνοντας πράξη αυτή την εξαγγελία, την 02.41 ώρα της 7ης Μάιου 1945, υπέγραψε την παράδοση όλων των γερμανικών στρατευμάτων στις νικήτριες δυνάμεις. Στα πλαίσια των τελευταίων αυτών εξελίξεων, δόθηκε εντολή στο Γερμανό στρατηγό Otto Vagener, διοικητή των Γερμανικών δυνάμεων, που κατείχαν τα Δωδεκάνησα, να προσέλθει στη Σύμη και να παραδώσει τις δυνάμεις του στις νικήτριες δυνάμεις, που είχαν την έδρα τους σ' αυτό το νησί. Η παράδοση συνετελέσθη το πρωί της 8ης Μαΐου του ιδίου χρόνου, ενώπιον αντιπροσωπείας των νικητριών δυνάμεων, αποτελουμένης από τον Άγγλο Ταξίαρχο Moffat, τον επίσης Άγγλο Συνταγματάρχη Baird, το Γάλλο Πλοίαρχο Legge και τον Έλληνα Συνταγματάρχη, Διοικητή του Ιερού Λόχου Χριστόδουλο Τσιγάντε. Η φρουρά της Ρόδου αποτελούσε το τελευταίο τμήμα του Γερμανικού στρατού στην Ελλάδα, από την οποία τα υπόλοιπα στρατεύματα είχαν αποχωρήσει από τον Οκτώβριο του προηγούμενου χρόνου. Έτσι από την ημέρα εκείνη τα Δωδεκάνησα απελευθερώθηκαν από τους Γερμανούς, όμως ήταν πεπρωμένο να βρεθούν υπό Αγγλικήν κατοχή, η οποία διήρκεσε μέχρι την οριστική ένωση τους με τη Μητέρα Ελλάδα.

ΑΙΜΑΤΗΡΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΣΤΟ ΚΑΖΙΝΟ

ΤΡΑΓΙΚΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΑΠΟ ΕΚΡΗΞΗ ΧΕΙΡΟΒΟΜΒΙΔΑΣ

Άλλη μια επέτειο, όμως θλιβερή, έζησε η Νίσυρος στις 8 του Μάη. Την ημέρα αυτή στα 1945, ενώ τα Δωδεκάνησα πανηγύριζαν, για την αποχώρηση των Γερμανικών στρατευμάτων, στη Νίσυρο συνέβησαν γεγονότα θλιβερά και ολέθρια, που σκέπασαν με μαύρα νέφη τον Ουρανό της.

Κάποιο γλέντι στο καφενεία «Καζίνο», με το οποίο ο κόσμος θέλησε να γιορτάσει το χαρούμενο γεγονός της αποχώρησης των Γερμανών, ξέφυγε από το σκοπό του και έγινε αιτία κάποια άτομα να χάσουν τη ζωή τους, άλλα να υποστούν σοβαρό τραυματισμό και το νησί ολόκληρο να ζήσει ώρες τραγικές. Όλα ξεκίνησαν, όταν ο δεκανέας τηλεγραφητής Νίκος Φιλιππόπουλος της στρατιωτικής φρουράς της Νισύρου, ο οποίος μετείχε στο γλέντι, απουσίασε για λίγο από την παρέα του και σε λίγη ώρα επέστρεψε, κρατώντας στο χέρι χειροβομβίδα, απασφαλισμένη, όμως κρατώντας σφιχτά στη θέση της την περόνη ασφαλείας, γνωρίζοντας τις συνέπειες, που θα είχε τυχόν απελευθέρωση της περόνης. Σκοπός του, όπως έλεγαν τότε όσοι τον γνώριζαν, ήταν να κάμει επίδειξη και σε καμιά περίπτωση δεν είχε την πρόθεση να ρίψει τη χειροβομβίδα.

Όμως ξαφνικά και χωρίς να αντιληφθούν την κίνηση οι άλλοι θαμώνες, η χειροβομβίδα έπεσε στο έδαφος, εξερράγη, ένας δυνατός κρότος τάραξε την περιοχή, καπνοί πλημμύρισαν το καφενείο, κραυγές πόνου ακούγονταν, το αίμα άρχισε να ρέει και ο θλιβερός απολογισμός ήταν να πέσει νεκρός ο Φιλιππόπουλος, να τραυματιστεί θανάσιμα ο Γιώργος Μαυρουδής, ενώ άλλοι θαμώνες τραυματίστηκαν ελαφρότερα. Η σύγχυση που επικράτησε τότε, ο αιφνιδιασμός και ο φόβος, δεν βοήθησαν στο να εντοπιστεί ο πραγματικός δράστης και οι συνθήκες του συμβάντος. Γι' αυτό και η όλη ευθύνη αποδόθηκε στο νεκρό Δεκανέα. Με την πάροδο όμως του χρόνου και την επανεξέταση των γεγονότων με νηφαλιότητα, κάποιοι από αυτούς, που έζησαν από κοντά τα γεγονότα, ένας μάλιστα είχε ελαφρά τραυματιστεί, δήλωσαν πως ο δημιουργός και κύριος υπεύθυνος της όλης κατάστασης, ήταν κάποιος συγκεκριμένος νεαρός Νισύριος, μέλος της παρέας του Δεκανέα, ο οποίος βλέποντας τον με τη χειροβομβίδα, έσπευσε να την πάρει από το χέρι του, αγνοώντας παντελώς τον τρόπο χειρισμού της αλλά και τις συνέπειες από τυχόν έκρηξη. Και γνωρίζοντάς τα όλα αυτά ο Φιλιππόπουλος, επεχείρησε με κάθε τρόπο να τον αποτρέψει και να κρατήσει την χειροβομβίδα, όμως κάποια στιγμή την ώρα της «πάλης» του ξέφυγε από το χέρι, εξερράγη και συνέβη το κακό.

Στις πληροφορίες αυτές πρέπει να προστεθεί και η μαρτυρία γειτόνων και συγγενών της μητέρας του αδικοχαμένου Γιώργου Μαυρουδή, ότι, μέχρι το τέλος της ζωής της καταριόταν και αποκαλούσε το συγκεκριμένο Νισύριο φονιά και δολοφόνο του παιδιού της.

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΖΩΣΙΜΟΠΟΥΛΕΙΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Από το Δελτίο του Συλλόγου «Ο Γνωμαγόρας» Αμερικής, μηνός Ιουνίου 1955 αντιγράφομε:

Από τα εγκαίνια του Ζωσιμοπούλειου. Ο Δήμαρχος Γ. Γιαλούρης με τον δωρητή Δ. Ζωσιμόπουλο

Την 24ην Απριλίου, παρουσία σχεδόν ολοκλήρου του πληθυσμού, ετελέσθησαν τα εγκαίνια του νεοδμήτου Ζωσιμοπουλείου Θεάτρου. Κατά την 11ην πρωινήν το πλήθος ήτο συγκεντρωμένον εις το προαύλιον του θεάτρου, μόλις δε παρουσιάσθη ο δωρητής κ. Ζωσιμόπουλος, τον οποίον συνόδευεν ο Δήμαρχος κ.Γιαλούρης, έγινε δεκτός από το πλήθος με ζητωκραυγάς και παρατεταμένα χειροκροτήματα. Προ της κεντρικής εισόδου, ο εργολάβος κ.Χαρ. Εμμανουηλίδης παρέδωσε τα κλειδιά εις τον κ. Ζωσιμόπουλον, ο οποίος εν συνεχεία τα παραδίδει εις τον κ. Δήμαρχον.... Ο κ. Δήμαρχος δι'εμπνευσμένου λόγου του προσφωνεί τον κ. Ζωσιμόπουλον και του παραδίδει και περγαμηνήν εις την οποίαν εμφαίνεται ότι το Δημοτικόν Συμβούλιον τον κηρύττει τιμής ένεκεν και ευγνωμοσύνης, δια την δωρεάν αυτού, Μέγαν Ευεργέτην της Νισύρου. Τελειώνων τον λόγον του ο κ. Δήμαρχος, έκαμε μνείαν δια τη αείμνηστον σύζυγον του δωρητού Νώραν, της αφοσιωμένης και εναρέτου εκείνης γυναικός, της οποία η ψυχή περουγίζει αυτήν την στιγμήν πλησίον μας και αγάλλεται μεθ'ημών και λέγουσα «κι αν μ' άρπαξεν ο θάνατος δεν με κρατάει ο τάφος...». Την ίδιαν στιγμήν έγιναν τα αποκαλυπτήρια μιας μεγάλης προσωπογραφίας της αειμνήστου συζύγου του δωρητού Νώρας. Επηκολούθησε σιγή ολίγων λεπτών και συγκεκινημένοι, αποχωρούντες, προσφέραμεν τα συγχαρητήριά μας στον μεγάλον μας ευεργέτην κ. Δημήτριο Ζωσιμόπουλον.

Νίσυρος 6/1955. Νίκος Βογιατζής

Στα χρόνια της δικτατορίας

Ο ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΜΑΝΑΒΗΣ ΚΙ Ο ΒΙΚΤΩΡ ΝΕΤΤΑΣ

ΔΥΟ ΕΞΟΡΙΣΤΟΙ ΣΤΗ ΝΙΣΥΡΟ

Μια ακόμα 21η Απριλίου πέρασε κι έφυγε, αναμοχλεύοντας στη σκέψη μας μνήμες, από τις ζοφερές μέρες της δικτατορίας των Συνταγματαρχών, που εγκαθιδρύθηκε στην Ελλάδα την ίδια μέρα στα 1967. Θυμηθήκαμε και πάλι πως η Νίσυρος τότε είχε χαρακτηριστεί ως τόπος εξορίας, στον οποίον εστάλησαν για να εκτίσουν την ποινή τους δυο άνθρωποι, που θεωρήθηκαν εχθροί προς τη νέα κατάσταση.

Θεοχάρης Μαναβής

Ήταν ο Δικηγόρος **Θεοχάρης Μαναβής,** πρώην Δήμαρχος Θεσσαλονίκης και Βουλευτής της Ε.Κ.και ο δημοσιογράφος **Βίκτωρας Νέττας,** συνεργάτης της εφημερίδας «Ελευθερία». Απ' τη μια μέρα στην άλλη, ξεσπιτώθηκαν κι οι δυο τους, έφυγαν από την οικογένειά τους και βρέθηκαν σε ένα ξένο τόπο, ανάμεσα σε ένα κόσμο άγνωστο, χωρίς να ξέρουν ποια θα ήταν η παραπέρα τύχη τους. Από την πρώτη στιγμή τους αγκάλιασε η τοπική κοινωνία, όμως δεν ήξεραν πώς να εκλάβουν τα αισθήματά τους.

Δεν πέρασε όμως πολύς καιρός για να διαπιστώσουν ότι στάθηκαν τυχεροί στη ατυχία τους, ότι βρέθηκαν ανάμεσα σε ανθρώπους γνήσιους, ειλικρινείς, άκακους, γι' αυτό και ανταποκρίθηκαν στη φιλία τους και στα συναισθήματα των Νισυρίων.

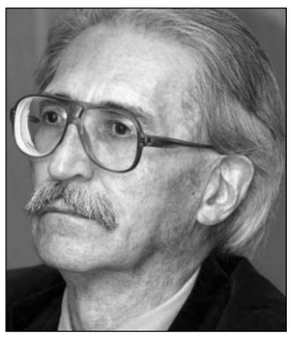

Βίκτωρας Νέττας

Σε λίγο καιρό έγιναν φίλοι με όλο τον κόσμο. Μαζί έπιναν καφέ στο καφενείο, μαζί παρέα στα γλέντια, μπήκαν στα σπίτια τους, δέχτηκαν δώρα, από ανθρώπους, που μετέρχονταν κάθε μέσο για να γλυκάνουν όσο γινόταν τις μέρες ταλαιπωρίας τους και να κάμουν πιο ευχάριστες τις μέρες της «εξορίας» τους. Κάποτε ζήτησαν κάπου να απασχοληθούν, γιατί άρχισε να τους κουράζει το «καθισιό» και τότε προσφέρθηκαν να ταξινομήσουν τα βιβλία της βιβλιοθήκης της Μονής της Σπηλιανής κι έκαμαν τότε πολύ καλή δουλειά. Κάποτε κάλεσαν στη Νίσυρο και τις συζύγους τους, στις οποίες οι Νισυριές, και ιδιαίτερα οι γειτόνισσες, έδειξαν συμπεριφορά θερμότερη από αυτή, των συζύγων τους. Μαύρες οι μέρες της εξορίας, όμως τις φώτιζε και τις γλύκαινε η αγάπη του κόσμου. Ακόμα και τα αστυνομικά όργανα, που είχαν την ευθύνη της παρακολούθησής τους, είχαν προσαρμόσει ανάλογα τη συμπεριφορά απέναντί τους.

Όταν κάποτε ήρθε η ώρα της αναχώρησης, αποχαιρετούσαν και ευχαριστούσαν τον κόσμο εμφανώς συγκινημένοι, λες και αποχωρίζονταν συγγενικά τους πρόσωπα.. Ενώ όταν ο Νέττας ξαναγύρισε στην εφημερίδα του, ένα από τα πρώτα άρθρα του ήταν αφιερωμένο στη ζωή του στη Νίσυρο, ανεξάντλητος σε εγκώμια, επαίνους και ευχαριστίες προς τη κοινωνία του νησιού, ενώ δεν παρέλειψε να διαφημίσει το νησί, με θερμές περιγραφές για τις ομορφιές, τα αξιοθέατα και όλες τις ιδιαιτερότητες, που παρουσιάζει η Νίσυρος.

Ο ΒΡΑΧΟΣ ΤΩΝ ΚΑΛΟΓΗΡΩΝ

Πολλοί λίθινοι όγκοι, διαφόρου μεγέθους και σχήματος, υπάρχουν διάσπαρτοι στη Νίσυρο, δημιουργήματα όλοι τους από την στεραιωποιηθείσαν ηφαιστειακή τέφρα. Κάποιοι απ' αυτούς είναι πασίγνωστοι, με ονομασία, που προέρχεται από το σχήμα τους, ενώ συνοδεύονται και από κάποια ιστορία όπως η Καλάννα στα Νικιά.

Μοιάζει με απολιθωμένη γυναίκα, η οποία, κατά τον μύθο, κατοικούσε στην περιοχή, και επειδή πέταξε σκουπίδια, κατά τη λιτάνευση της εικόνας του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου, ο Αγιος την τιμώρησε μεταμορφώνοντας την σε πέτρα. Στην παραλία, λίγο πιο πέρα από τους Χοχλάκους, υπάρχει πέτρα σε σχήμα πάπιας, από την οποία η περιοχή, ονομάστηκε Παπιόπετρα. Δυτικότερα στην παραλία κοντά στο Κάτερος, υπάρχουν του Φράγκου τα Ρούτσουνα, δυο βράχοι σε σχήμα τριγώνου, ο ένας δίπλα στον άλλο. Υπήρχε όμως στην ίδια περιοχή και ο Βράχος των Καλογήρων, που ούτε ο ίδιος, ούτε η ιστορία του είναι γνωστή. Κατά την παράδοση, επρόκειτο για υψηλό βράχο σε σχήμα κολώνας (στύλου), στην κορυφή του οποίου είχεν εγκατασταθεί καλόγηρος, με τους δυο υποτακτικούς του, θέλοντας να μιμηθεί τους στυλίτες μοναχούς. Από κάτω υπήρχε μικρή βάρκα, στην οποία κατέβαιναν με βαρούλκο, προκειμένου να μεταβούν στην «πολιτεία» για προμήθειες. Τους πήραν όμως χαμπάρι Τούρκοι πειρατές και θέλησαν να τους ληστέψουν, οπότε, όταν μια μέρα κατέβηκαν οι δυο υποτακτικοί και έφυγαν με τη βάρκα, τους κυνήγησαν, τους σκότωσαν, φόρεσαν τα ράσα τους και γύρισαν με τη βάρκα στο βράχο. Ανυποψίαστος ο καλόγηρος και νομίζοντας πως ήταν οι υποτακτικοί του, τους ανέσυρε επάνω στο βράχο κι εκείνοι μόλις ανέβηκαν τον σκότωσαν και τα μόνα, που βρήκαν να πάρουν ήταν κάποια σκεύη μαγειρέματος και κάποια φθαρμένα στρωσίδια. Από τότε και για πολλά χρόνια, η πέτρα ονομαζόταν Βράχος των Καλογήρων, ο οποίος στην πορεία του χρόνου, δεν άντεξε στα κτυπήματα των κυμάτων και καθώς ήταν ηφαιστειογενής, διαλύθηκε.

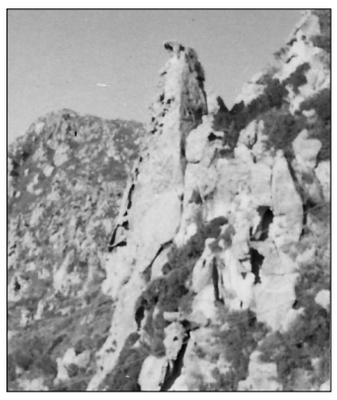

Η Καλάννα

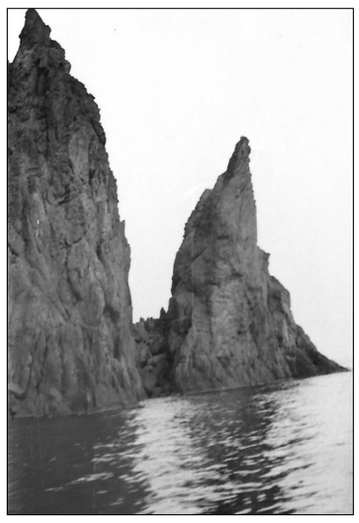

Του Φράγκου τα Ρούτσουνα

Από το Νισυριακόν Ημερολόγιο 1923, του Γεωργ. Παπαδοπούλου

ΠΩΛΕΙΤΑΙ : Στο κέντρο του Μανδρακίου Νισύρου, οικία 2οροφη, πλήρως ανακαινισμένη και εξοπλισμένη110τ.μ Εμπορικό ακίνητο, με απεριόριστη θέα στη θάλασσα! Πληροφορίες στο : 6981649263

Η ΤΑΒΛΑ ΤΟΥ ΓΙΑΛΟΥ

ΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΛΙΜΑΝΙ ΤΗΣ ΝΙΣΥΡΟΥ

Ο μικρός ορμίσκος της Τάβλας του Γιαλού αποτελούσε στα παλιότερα χρόνια το κεντρικό λιμάνι της Νισύρου. Και για το λόγο αυτό η περιοχή έσφιζε από ζωή και κίνηση, καθώς στη μικρή προβλήτα στο Τρουλί, της οποίας λείψανα διατηρούνται μέχρι σήμερα, έλυναν κι έδεναν τα πλεούμενα, επιβιβάζοντας ή αποβιβάζοντας τους ξενιτεμένους του νησιού.

Κι ήταν πάντα η προβλήτα ποτισμένη με το δάκρυ της μάνας, της συζύγου, της αδελφής,, άλλοτε χαράς για την επιστροφή κι άλλοτε θλίψης και πόνου για την αναχώρηση των ανθρώπων τους. Στην απέναντι πλευρά, σχεδόν μέσα στη θάλασσα ήταν ο «καφενές» του Παρθένη, εδώ που περνούσαν τις μέρες της κακοκαιρίας οι ναυτικοί του νησιού. Και παραδίπλα στεγαζόταν επί τουρκοκρατίας η Αστυνομία (το Κονάκι). Απέναντι ακριβώς, στην αρχή της προβλήτας, στεγαζόταν το Τελωνείο, ένα κλασσικό δίπατο σπίτι, του οποίου το ισόγειο εχρησιμοποιείτο ως αποθήκη του τελωνείου και στον όροφο στεγάζονταν οι υπηρεσίες. Είναι το κτήριο, που έφτασε ως τις μέρες μας, το γνωστό βυρσοδεψείο (ταμπακχιό) του Κέντρη.

Η μικρή πλατειούλα στα νοτιοδυτικά του κτηρίου, εχρησιμοποιείτο ως χοροστάσι, στα γλέντια του καλοκαιριού, γι' αυτό στα νότια του κτηρίου του Τελωνείου, είχε κατασκευαστεί εξέδρα από την οποίαν οι Τούρκοι αξιωματούχοι παρακολουθούσαν τους χορούς. Στη βάση του Οξού, ο οποίος στην κορυφή του φιλοξενεί τα κτίσματα της Μονής της Σπηλιανής, θρόνιασαν οι ναυτικοί τον προστάτη Άγιό τους, των θαλασσών τον Άγιο, σ' ένα εκκλησάκι, μικρό σε έκταση, όμως ικανό για να δεχθεί από τους ναυτικούς τα τάματα ευγνωμοσύνης, για την προστασία του σε ώρες κινδύνου. Και κάτω ακριβώς από το εκκλησάκι κτίστηκαν οι αποθήκες της εμπορικής-ναυτικής εταιρείας «Ρουσσέτος-Χιώτης». Απέναντι από τις αποθήκες λειτουργούσε για πολλά χρόνια ο πετρελαιοκίνητος αλευρόμυλος των αδελφών Χαρίτου, του Μαστραντώνη και του Μιχαήλου από τα Σύμη. Εδώ σε εποχές που στη Νίσυρο υπήρχε μεγάλη παραγωγή κριθαριού, κατέφθαναν καθημερινά καραβάνια από γαϊδούρια ξεφορτώνοντας κριθάρι, για να το φορτωθούν ξανά, ως αλεύρι, για να εξασφαλίσουν οι νοικοκυραίοι το ψωμί της εβδομάδας.

Το κτήριο του Τελωνείου

Και λίγο πιο επάνω ήταν ο θόλος της Παναγιάς, μια αποθήκη, που την χρησιμοποιούσε ο Φίλιππος, ο έμπορος για να αποθηκεύει τα γεωργικά και κτηνοτροφικά προϊόντα, που του παρέδιδαν οι παραγωγοί, με αντάλλαγμα προϊόντα από το κατάστημα του, και εκείνος τα προωθούσε σε «Ελληνικές» αγορές, με ειδικά ναυλωμένα φορτηγά πλοία, που έφταναν στο λιμάνι.

Ξαναγυρίζουμε στο Τελωνείο. Απέναντι του, στη δυτική πλευρά, λειτουργούσε το σιδηρουργείο του Γιώργη Φιλίππου, (του σιδερά), πρόσφυγα του '22, ο οποίος διεκρίνετο για την ποιότητα, την καλλιτεχνία, το γούστο των δημιουργημάτων του. Γι'αυτό και δούλευε εντατικά, για να μπορέσει να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του. Όμως η μοίρα του επιφύλαξε τραγικό τέλος, μέσα σ' αυτό το εργαστήρι, όταν εξερράγη στα χέρια του αντιαεροπορικό βλήμα, το οποίο προσπαθούσε να απογομώσει για να βγάλει τη μπαρούτη, και κυριολεκτικά τον πολτοποίησε.

Όταν μεταφέρθηκε το λιμάνι στη θέση, που βρίσκεται σήμερα, άρχισε η υποβάθμιση της περιοχής. Η παραλία χρησιμοποιείτο ως υπαίθρια σφαγεία, με τη σχετική ρύπανση της περιοχής σε στεριά και θάλασσα, στο κτήριο του τελωνείου δημιουργήθηκε Βυρσοδεψείο, όπως προαναφέρθηκε, ενώ τα καλοκαίρια συγκεντρωνόταν, για «βουτιές» από το Τρουλί, όλος ο παιδόκοσμος, κολυμβώντας παρέα με τα απόβλητα του σφαγείου.

Επίσης από την ίδια θέση γινόταν η Κατάδυση του Σταυρού τα Θεοφάνεια, πριν μεταφερθεί η τελετή στο σημερινό λιμάνι. Εκεί στο Τρουλί, στην αρχή του δρόμου προς τους Χοχλάκους, είχε κτιστεί μικρή αποθήκη, τοποθέτησης καυσίμων, την οποίαν παρέσυραν εκ θεμελίων τα κύματα της ιστορικής Προβέζας του 1941, που προκάλεσε τρομερές ζημίες στο νησί.

Το ουζερί στην Τάβλα του Γιαλού

Από τότε και λίγα χρόνια μετά άρχισε η φθίνουσα πορεία της περιοχής, από την οποία εξέλιπε κάθε δραστηριότητα ενώ κάποιες βραχοπτώσεις και κατολισθήσεις από τον Οξό, κατέστησαν επικίνδυνη ακόμα και τη διέλευση και επέφεραν πλήρη ερήμωση στη Τάβλα το Γιαλού. Ώσπου η δημιουργία του εκκλησιαστικού μουσείου και ένα αναψυκτήριο-ουζερί, που άνοιξε εκεί τα τελευταία χρόνια, ξαναδίνουν σιγά-σιγά στην περιοχή την παλιά ζωντάνια και κίνηση.

ΓΙΟΡΤΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΡΔΙΑ ΜΙΑΣ ΝΙΣΥΡΙΑΣ ΜΑΝΑΣ

Ανάμεσα στα τόσα σοφά, θεωρητικά, πτερόεντα λόγια, που ακούστηκαν κι εφέτος στον εορτασμό της ημέρας της Μητέρας, ας παραχωρηθεί κάποια γωνιά, για να φιλοξενήσει και το παρακάτω αληθινό συμβάν, που φανερώνει αληθινή αγάπη, αγωνία ανυπόκριτη, ψυχικό μεγαλείο μιας αληθινής και αφοσιωμένης μάνας. Μιας μάνας, που είχε πλήρη συναίσθηση της ιερής αποστολής της, της ευθύνης της και των υποχρεώσεων της απέναντι στο παιδί, που της χάρισε ο Θεός, βοηθώντας με την αγάπη της να του επουλώσει τα ψυχικά τραύματά του και να το προφυλάξει από τις γύρω επιρροές.

Εγνωσμένης προβληματικής και μειωμένης νοημοσύνης ήταν ο συμπατριώτης και συνομήλικος Μιχάλης. Κι ενώ κατά κανόνα ήτανε ήρεμος και φιλήσυχος, υπήρχαν στιγμές, που γινόταν επιθετικός και επικίνδυνος. Γι'αυτό και η μητέρα του (ο πατέρας είχε πεθάνει) φρόντιζε πάντα να τον έχει υπό την άμεση εποπτεία της. Έτσι κάποιο πρωί, φεύγοντας για το χωράφι, πήρε μαζί της και το Μιχάλη, ο οποίος όμως το απόγευμα επέστρεψε, χωρίς τη μητέρα του. Και βλέποντας τον μόνο, συγγενείς και γείτονες, μπήκανε ψύλλοι στ'αυτιά τους κι όταν τον ρώτησαν, πού είναι η μητέρα του, στην αρχή δήλωσε άγνοια, μετά ισχυρίστηκε ότι, ενώ περπατούσαν μαζί, ξαφνικά χάθηκε από το πλάϊ του. Κι ενώ έψαξε τριγύρω και τη φώναζε, δεν έπαιρνε απάντηση. Οι απαντήσεις όμως αυτές δεν έπεισαν γι' αυτό και οι ερωτήσεις έγιναν πιο πιεστικές, άρχισαν οι απειλές, κάποιοι μίλησαν και για χαστούκι, οπότε στο τέλος ομολόγησε, πως τσακώθηκαν στο δρόμο και την έσπρωξε κι εκείνη έπεσε μέσα σε μια φλισκίνα (πηγάδι ακάλυπτο) κι εκεί την παράτησε και έφυγε. Είχε πια νυχτώσει, όμως αυτή η ομολογία έπρεπε να διερευνηθεί και να σωθεί η μάνα. Αμέσως συγγενείς, γνωστοί φίλοι, πήραν φανάρια, σκάλες, σχοινιά κλπ και πήραν το δρόμο, προς το σημείο που υπέδειξε ο Μιχάλης, τον οποίον είχαν πάρει μαζί ως ...οδηγό. Πράγματι έφτασαν στο συγκεκριμένο μέρος, βρήκαν τη φλισκίνα, φώναξαν και από μέσα ίσα-ίσα που ακούστηκε υπόκωφα η φωνή της μάνας. Ευτυχώς στο πηγάδι δεν υπήρχε νερό κι έτσι υπέστη μόνο ελαφρά τραύματα. Αμέσως την ανέσυραν κι εκείνη κατάκοποι, ταλαιπωρημένη και αψηφώντας τα τραύματα της, μόλις είδε το γιο της τρομαγμένο στην άκρη, έσπευσε και τον έσφιξε στην αγκαλιά της, τον φιλούσε και του ζητούσε συγγνώμη γιατί έγινε αιτία να τρομάξει και να στενοχωρηθεί. Κι όταν της είπαν πως εκείνος ομολόγησε για το τι είχε συμβεί, εκείνη αρνήθηκε κατηγορηματικά ότι την έρριξε ο Μιχάλης στο πηγάδι και, προκειμένου να τον απαλλάξει από κάθε ευθύνη, ορκιζόταν πως μόνη παραπάτησε, από απροσεξία και έπεσε μέσα, χωρίς να την αντιληφθεί «το παιδί», που προχωρούσε μπροστά ανυποψίαστο !...

Διασκευή από το Βιβλίο «Νισύρου Μνήμες» του Λάζαρου Μαυρουδή.

ΤΟ ΛΕΥΚΑΝΤΙΟ

ΕΝΑ ΜΑΓΕΥΤΙΚΟ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟ ΣΤΕΚΙ

Σε περιοχή ολοζώντανη, κοσμοβριθή και πολύβοη έχει εξελιχτεί τα τελευταία χρόνια η τοποθεσία «Λευκαντιό», η έρημη κάποτε παραλία, η οποία τώρα έχει καλυφτεί από καταστήματα εστίασης και ψυχαγωγίας.

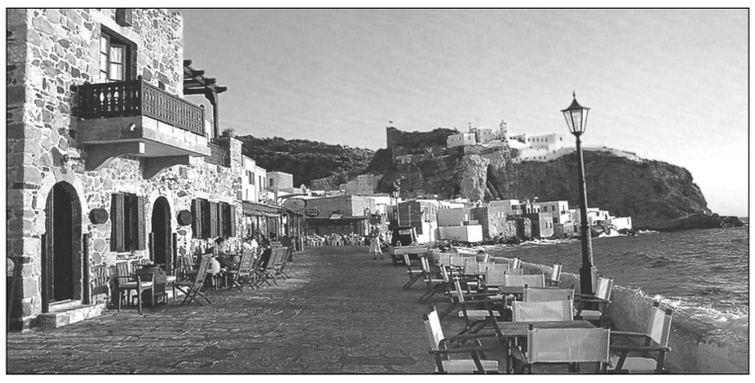

Το Λευκαντιό

Και έχει κερδίσει την προτίμηση ατόμων κάθε ηλικίας και φύλου, γιατί εδώ, στα μπαράκια ο πελάτης θα πιεί το ποτό του και στα εστιατόρια θα απολαύσει εκλεκτό φαγητό με τοπικές συνταγές, καθισμένος πραγματικά πάνω στο κύμα, με μια καταγάλανη θάλασσα, να ξεκινά κάτω από τα πόδια του και να απλώνεται ως πέρα μακριά, με φόντο τον επιβλητικό βράχο, που έχει ως φωτοστέφανο το μοναστήρι της Παναγίας Σπηλιανής και απολαμβάνοντας ένα μαγευτικό ηλιοβασίλεμα, σαν αυτό, που σπάνια μπορεί κανείς να συναντήσει στη ζωή του. Και στα παλιά τα χρόνια ζούσε το Λευκαντιό ώρες κοσμοσυρροής και ζωντάνιας, όμως για λόγους διαφορετικούς.

Λευκαντιό. Καλοκαιρινό πρωινό

Εκεί, σε εποχές έλλειψης νερού, κατέβαιναν οι νοικοκυρές και έπλεναν (ελεύκαιναν) στη θάλασσα τα ρούχα τους και από εκεί πήρε το όνομα η περιοχή. Εδώ επίσης λειτουργούσαν και δυο από τα πολλά λιοτρίβια του νησιού, το ένα του Θοδωρή και το άλλο του Μαστρογιάννη. Και κάθε χρόνο, στην εποχή της ελαιοπαραγωγής, εδημιουργείτο το αδιαχώρητο, με τους

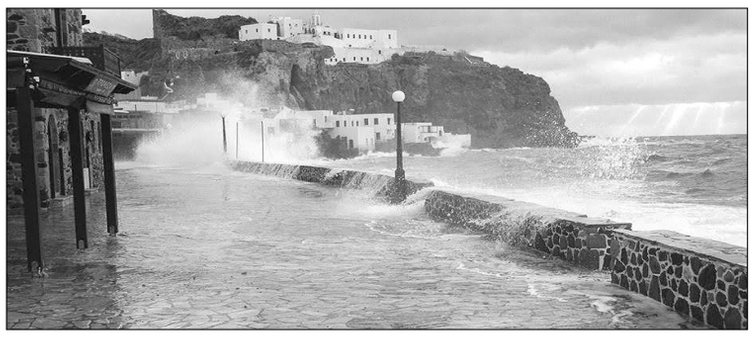

Το Λευκαντιό τον χειμώνα

παραγωγούς, άλλοι να καταφτάνουν με τα υποζύγια φορτωμένα με ελιές κι άλλοι να φεύγουν με τα «αγγειά» γεμάτα λάδι. Η περιοχή, όσο ήρεμη και μαγευτική είναι το καλοκαίρι, τόσο απωθητική, ακόμα και απροσπέλαστη, είναι το χειμώνα, καθώς την κτυπάει με σφοδρότητα το μανιασμένο κύμα της «Προβέζας» (Βορειοδυτικού ανέμου). Το ίδιο αυτό κύμα, που στα 1941 παρέσυρε από τα θεμέλια τους και κατάπιε όλα τα παραλιακά σπίτια της περιοχής, ευτυχώς χωρίς ανθρώπινα θύματα, αφού οι ένοικοι, χάρη στον κόσμο, που έτρεξε σε βοήθεια, κατάφεραν να βγουν, σώοι μεν, όμως μόνο με τα ρούχα, που φορούσαν, αφού όλο τους το βιος το κατάπιε η θάλασσα.

ΝΕΟ Δ.Σ. ΣΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΙΩΝ ΝΕΩΝ

Στις αρχαιρεσίες που διεξήχθησαν στο Σύλλογο των απανταχού Δωδεκανησίων Νέων, εκλέχτηκε νέο Διοικ. Συμβούλιο, το οποίο συγκροτήθηκεσε σώμα, ως ακολούθως:

Πρόεδρος: Χάρης Χατζόπουλος, Αντιπρόεδρος: Γρηγόρης Χατζηαντωνίου

Γεν. γραμμ.: Θεοδώρα Βλέσσα, Ειδ. γραμματέας: Πέγκυ Ελευθεριάδη

Ταμίας: Μαρία Πέππα, Μέλη: Μαίρη Μπέλεση, Αυγουλλάς Κωνσταντίνος, Αντώνης Αράπης, Σπύρος Καλαποδάκης (Νομικές συμβουλές, επικουρική βοήθεια στην γραμματέα). Στα μέλη του νέου Δ.Σ. καθώς και στα αναπληρωματικά μέλη έγινε κατανομή λοιπών αρμοδιοτήτων και δημιουργήθηκαν οι εξής Ομάδες:

Ομάδα Social Media: Μαίρη Μπέλεση, Μαριάννα Νάκου

Ομάδα Προώθησης Συλλόγου: Αυγουλλάς Κωνσταντίνος, Φράγκου Κατερίνα, Γαμπιεράκη Κωνσταντίνα, Νάκου Μαριάννα

Ομάδα μουσικών: Νίκος Κουτούζος, Κωνσταντίνα Γαμπιεράκη.

ΟΙ ΧΟΧΛΑΚΟΙ ΤΗΣ ΝΙΣΥΡΟΥ

ΜΙΑ ΑΓΝΩΣΤΗ ΙΔΙΟΜΟΡΦΗ ΠΑΡΑΛΙΑ

Μια ακόμα Νισύριση γραφική γωνιά, η παραλία στους Χοχλάκους, βγήκε από τη νάρκη του χειμώνα και περιμένει τους επισκέπτες της, για να της προσφέρουν τη γνώριμη καλοκαιρινή κίνηση και ζωντάνια. Πρόκειται για ένα τοπίο επιβλητικό και μαγευτικό στην αγριότητά του, στο οποίο οδηγείται ο επισκέπτης, διασχίζοντας ένα δύσβατο στενό μονοπάτι.

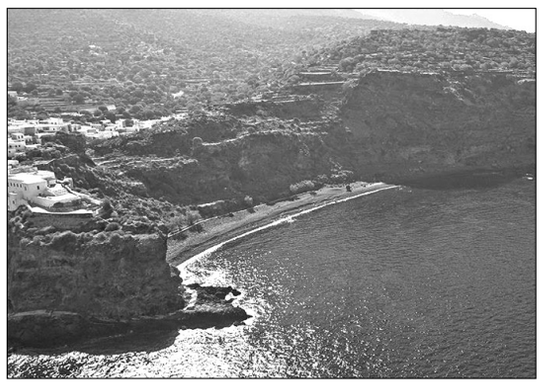

Η παραλία των Χοχλάκων

Στην αρχή και στο τέλος της παραλίας, υψώνονται υψηλοί βραχώδεις ηφαιστειακοί όγκοι, με φόντο μια καταπράσινη κατωφέρεια, προέκταση του λόφου, που φιλοξενεί στην κορυφή του το Παλιόκαστρο. Και στους πρόποδες απλώνεται η παραλία, πρωτόγνωρη, με ιδιαιτερότητες και ιδιομορφίες. Μάταια θα ψάξει ο επισκέπτης για να βρει αμμουδιά. Μέσα και έξω στην παραλία είναι απλωμένα, επιφανειακά και ...ατάκτως ερριμμένα, μαύρα σφαιρικά βότσαλα, ποικίλου μεγέθους, τα χοχλάκια, από τα οποία πήρε το όνομα η περιοχή. Θεόρατα κύματα σαρώνουν την παραλία, ιδιαίτερα το χειμώνα και παρασύρουν τα χοχλάκια, όμως τα αποθέματα είναι ανεξάντλητα και η παραλία πάντα στρωμένη.

Μπάνιο στους Χοχλάκους

Στην αρχή της παραλίας, υψώνονται ανισοϋψείς βράχοι, η «Μούσα», κατάλληλοι για τους ενδιαφερομένους για καταδύσεις. Μόνο τρωτό, η αστάθεια στο βάδισμα πάνω στα βότσαλα, όμως υπάρχει ειδικός διάδρομος, που διευκολύνει τη διέλευση, δημιούργημα των αείμνηστων συμπατριωτών μας τεχνητών, του Βασίλη Πατρίκη και του Κώστα Καρπαθάκη (του Κουλιανού). Μεγάλη μερίδα επισκεπτών προτιμούν την παραλία των Χοχλάκων για μπάνια, απολαμβάνοντας την καταγάλανη και πεντακάθαρη θάλασσα με τον ελαφρό κυματισμό, που αποτελεί καθημερινό σχεδόν επισκέπτη και χαρίζει ποιότητα στο κολύμβημα. Να σημειωθεί ότι, στην παραλία των Χοχλάκων βρίσκουν καταφύγιο κάθε βράδυ, μεγάλες παρέες νεαρών, κυρίως, τουριστών, που προτιμούν να περάσουν τη βραδιά τους υπό τον .....έναστρο Νισύριο Ουρανό. Πολυάνθρωπη και πολυσύχναστη η παραλία κάθε καλοκαίρι, γεγονός που θα πρέπει να προσελκύσει, σε μεγαλύτερο βαθμό, το ενδιαφέρον των αρμόδιων φορέων.

ΝΕΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΤΗ «ΧΑΡΑΥΓΗ»

Η ΚΑΛ. ΜΠΟΥΡΝΗ ΕΠΙΤΙΜΟ ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέου Διοικ.Συμβουλίου διεξήχθησαν, στις 23 Μαρτίου, στο Σύλλογο Νισυρίων Γυναικών Αμερικής «Η Χαραυγή». Το νεοεκλεγέν Δ.Σ., που συγκροτήθηκε ήδη σε σώμα και ανέλαβε τα καθήκοντά του, αποτελείται από :

Τη Μαίρη Παπαμιχαήλ Πρόεδρο, Ειρήνη Αγγελιδάκη Αντιπρόεδρο, Λουλού Κοντοβερού Γραμματέα, Κατίνα Φραγκοπούλου αντίστοιχη Γραμματέα, Παναγιώτα Μετρά Θησαυροί, Μέλη Μαρία Χατζηνικολάου, Έφη Φύλλος, Δήμητρα Καμβίσιου, Πόπη Καβέλλη, Άννα Παριανού, Κέλλη Καλαντζόπουλου, Ανθή Ζώνα και Άννα Λοϊζίδου.

Η ώρα της ορκωμοσίας

Το νέο Δ.Σ. σε ειδική τελετή, ορκίστηκε ενώπιον του συμπατριώτη μας ιερέα Αναστασίου Πουράκη, ενώ την ίδια ημέρα ανεκήρυξε Επίτιμο Μέλος του Συλλόγου την Καλλιόπη Μπουρνή, λόγω της «ακούραστης και αστείρευτης αγάπης της» προς το Σύλλογο.

Η ανακήρυξη της Καλ. Μπουρνή, ως επίτιμου μέλους.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του «Γνωμαγόρα», συγχαίρει το νέο Δ.Σ. του αδελφού Συλλόγου «Χαραυγή», διαβεβαιώνει για τη συνέχιση των ήδη θερμών σχέσεων και της συνεργασίας μεταξύ των δύο Συλλόγων και εύχεται κάθε επιτυχία στην προσπάθειά του.

ΤΟ ΚΑΦΕΝΕΙΟ «ΚΑΖΙΝΟ»

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΟ ΚΕΝΟ ΑΠΟ ΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΤΟΥ

Κλειστό παραμένει το «Καζίνο» κι αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να παραμένει στο σκοτάδι, ολόκληρη η γεπονιά, στην οποία το κενό παραμένει δυσαναπλήρωτο. Το καφενείο «Καζίνο», είναι στενά συνδεδεμένο με την ιστορία της Νισύρου. Από τα παλιά τα χρόνια αποτελούσε στέγη φιλόξενη για τους θεριακλήδες του καφέ, για τους μανιώδεις παίκτες της «πάστρας» και της «ξερής», αλλά και για τους γλεντζέδες, αφού εκεί γίνονταν όλα τα γλέντια και τα πανηγύρια του νησιού. Ήταν το μόνο καφενείο, που παρείχε ζεστασιά τον χειμώνα, ανάβοντας σόμπα με ξύλα, ενώ το καλοκαίρι με το άνοιγμα των παραθύρων, η ατμόσφαιρα συναγωνιζόταν τα κλιματιστικά της σημερινής εποχής. Εδώ, ακόμα, εύρισκαν καταφύγιο οι περιοδεύοντες θίασοι, εδώ ο Καραγκιόζης, αλλά και σε κάθε εκλογικήν αναμέτρηση, εδώ έστηναν το «βήμα» οι υποψήφιοι, για να απευθύνονται προς τους ψηφοφόρους του νησιού. Ξεχειλισμένο από αναμνήσεις των παιδιών της δικής μου γενιάς είναι το «Καζίνο». Εδώ τρέχαμε να βοηθήσομε στο στήσιμο των σκηνικών, να κουβαλήσομε τα σύνεργα, για να εξασφαλίσουμε δωρεάν είσοδο το βράδυ στον Καραγκιόζη. Εδώ παρακολουθήσαμε τις ταχυδακτυλουργίες του Καρρά και τον υπνωτισμό της «Στέλλας», εντυπωσιασμένοι όταν ακούσαμε να μιλάει με τα «πνεύματα αποβιωσάντων Νισυρίων», εδώ ακούσαμε τον ιστορικό προεκλογικό λόγο, από τον υποψήφιο βουλευτή και γιατρό Μανώλη Αλεξιάδη, διανθισμένο με χιουμοριστικά σποτάκια για τους... πολιτικούς και σατιρικά ανέκδοτα. Κι εδώ ο Αντώνης ο Μαυρουδής (ο Οδοντογιατρός), υπό τα χειροκροτήματα των συμπατριωτών του, αποστόμωσε και γελοιοποίησε υποψήφιον του ΚΚΕ, όταν άρχισε να εξυμνεί τον Κομμουνισμό, να απαριθμεί τη δράση του και τα εθνοσωτήρια υπέρ της Ελλάδος κατορθώματα των συντρόφων του, σε εποχή που ήταν ακόμα νωπές οι μνήμες από τον...εμφύλιο και χιλιάδες μανάδες μαυροφορεμένες θρηνούσαν τα θύματα – παιδιά τους, που άφησε πίσω του. Όμως εδώ συνέβησαν και τα γνωστά τραγικά γεγονότα, με τη ρίψη της χειροβομβίδας, που προκάλεσε ανθρώπινα θύματα. Αργότερα η δημιουργία του «Ζωσιμοπούλειου» του στέρησε όλες τις ψυχαγωγικές και τις πολιτιστικές εκδηλώσεις, περιορίζοντάς το αποκλειστικά σε καφενείο, με την αείμνηστη Ευτυχία να αγωνίζεται, για να διατηρήσει την πελατεία του. Και μετά ήρθε ο μαρασμός. Για πολλά χρόνια παρέμεινε κλειστό, με αισθητή τη διακοπή της λειτουργίας του, κρατώντας σκοτεινή και απονεκρωμένη τη γωνία του «τρίστ(ρ)ατου». Τελευταία μια αναλαμπή πήγε να δημιουργήσει αισιοδοξία, όμως αποδείχτηκε θνησιγενής. Με αποτέλεσμα το κτήριο, παρά την ανακαίνιση και τον εξωραϊσμό του, να ξαναπέσει και πάλι σε μαρασμό και στην περιοχή να ξανάρθει το σκοτάδι. Κρίμα !...

ΚΑΠΟΤΕ ΣΤΟ ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΙΟ

Ιούνιος του 1951. Σαρανταέξι μαθητές και μαθήτριες, τελειώσαμε τις Γυμνασιακές σπουδές μας στο Ιπποκράτειο Γυμνάσιο Κω, υπό την άγρυπνη φροντίδα και την καθοδήγηση φωτισμένων καθηγητών, υπό τον αείμνηστο Γυμνασιάρχη Παπαθεοφάνους, προς τον οποίον ευγνώμονα στρέφω την σκέψη εσαεί. Και λίγο πριν εγκαταλείψομε το θρανίο, που για εννέα ολόκληρους μήνες μας φιλοξενούσε και το κτήριο, που για άλλο τόσο διάστημα στέγαζε τις αγωνίες μας, τα όνειρα του καθενός μας, τις προσδοκίες μας, τις φιλοδοξίες μας, τα προβλήματα, που καθένας αντιμετώπιζε, θελήσαμε να απαθανατιστούμε όλοι μαζί, μαθητές και καθηγητές. Για να μην ξεχνάμε, για να ταξιδεύομε στο παρελθόν και να θυμόμαστε, να διατηρούμε τις φιλίες μας, τις αναμνήσεις μας, όλα όσα μας πρόσφερε η Κως, ιδιαίτερα σε εμάς τους τρεις εκ Νισύρου (Νο **1 Σταύρος Κέντρης**, Νο **2 Νικήτας Μαστρογιάννης**, Νο **3 Γιάννης Χαρτοφύλης**), στον τελευταίο χρόνο της μαθητικής μας ζωής. Και βγάλαμε την αναμνηστική φωτογραφία, βέβαιοι πως πάντα θα μας χαρίζει ευχαρίστηση, πάντα θα μας κρατεί συντροφιά με φίλους παλιούς και συμμαθητές. Και όντως πάντα μας γύριζε πίσω, πάντα μας θύμιζε…, μας θύμιζε…, μας θύμιζε…. Να όμως τώρα, που κάθε φορά που ερχόμαστε αντιμέτωποι, μας προκαλεί πίκρα, πόνο, θλίψη, καθώς λίγοι πια, μόλις το 1/10 της παρέας έχει μείνει στη ζωή. Κι αυτό για να βλέπει αναλλοίωτη τη φωτογραφία, να θυμάται και να πικραίνεται !...

Απ' ό,τι θυμάμαι...

Από τον
ΓΙΑΝΝΗ ΔΙΑΜ. ΧΑΡΤΟΦΥΛΗ

Η ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΥ ΟΔΙΚΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ

ΕΡΓΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΝΙΣΥΡΟ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Μεγάλο έργο ανάπτυξης, προόδου και πολιτισμού αποτελεί για τη Νίσυρο η ολοκλήρωση της επίστρωσης και παράδοσης στην κυκλοφορία, του περιφερειακού οδικού δικτύου. Είναι ένα έργο, που ξεκίνησε, με σκοπό να εξαλείψει δυσχέρειες, να βελτιώσει συνθήκες και να απαλλάξει το διακινούμενο κοινό και ιδιαίτερα τον αγροτικό και κτηνοτροφικόν πληθυσμό του νησιού, από την ταλαιπωρία της καθημερινής πολύωρης πεζοπορίας, για μετάβαση και επιστροφή από τον χώρο εργασίας τους.

Ο δρόμος, διακρίνεται άνω αριστερά, από Κοκκινόμματο προς ηφαίστειο

Είναι νωπές οι μνήμες και οι αναμνήσεις οδηγούν τη σκέψη όλων εμάς, που έχομε ζήσει εφιαλτικές ώρες και έχομε υποστεί τις συνέπειες αυτής της κατάστασης, σε συγκρίσεις των συνθηκών του σήμερα με το χθες. Τότε που η κυκλοφορία σ' όλο το νησί εξυπηρετείτο από ένα στενό κακοτράχαλο μονοπάτι. Σ' αυτό ήταν υποχρεωμένοι να διακινούνται οι γεωργοί και οι κτηνοτρόφοι, σε εποχές μάλιστα ανεπτυγμένης γεωργία και κτηνοτροφίας, πεζοπορώντας για πολλές ώρες καθημερινά, συντροφιά με τα υποζύγια τετράποδα, τα οποία αποτελούσαν το μοναδικό μέσο μεταφοράς των προϊόντων. Ευτυχώς, δεν είχε αναπτυχτεί ακόμα το φιλοζωικό κίνημα, για να προβάλλει εμπόδια. Στην ίδια ταλαιπωρία υποβάλλονταν και όσοι κάτοικοι των χωριών έπρεπε να επισκεφτούν την πρωτεύουσα, το Μανδράκι, για να διεκπεραιώσουν διάφορες υποθέσεις, γραφειοκρατικές, για ψώνια, θέματα υγείας, αναχωρήσεις εκτός Νισύρου, φοίτηση στα σχολεία κ.α. Όμως εκείνο, που αποτελούσε δοκιμασία και μάλιστα από τις πιο σκληρές, που θα μπορούσε να φανταστεί ο άνθρωπος, ήταν οι μεταφορές στα χωριά εμπορευμάτων και άλλων μεγάλου βάρους αντικειμένων. Τότε τον λόγον είχε η πλάτη των αχθοφόρων, των χαμάληδων. Με τη «χαμαλίκα» στο κεφάλι, χαμήλωναν την πλάτη, σήκωναν το φορτίο και ξεκινούσαν. Επί τρεις και τέσσερις ώρες πεζοπορούσαν αγκομαχώντας, για να φτάσουν στα Νικιά και λίγο λιγότερες στον Εμπορειό. Σωστός Γολγοθάς η ανηφόρα της Καελιάς, την οποίαν ανέβαιναν χωρίς τη δυνατότητα να «ποθέκουν» και να ξαποστάσουν, γιατί μετά θα ήταν αδύνατη η επαναφόρτωση, χωρίς βοήθεια. Κι ενώ με φορτίο τα σακιά ή τα κιβώτια, η κατάσταση ήταν υποφερτή, το δράμα, η δοκιμασία ερχόταν, όταν επρόκειτο να μεταφερθούν τα μπαούλα, που έφερναν μαζί τους ή έστελλαν οι...Αμερικάνοι. Μπαούλα γεμάτα με λογής –λογής πραμάτιες, ογκώδη, ασήκωτα, δυσβάστακτα, που έκαμναν τη μεταφορά πιο κοπιαστική και επώδυνη. Όλη αυτή η κατάσταση κατέστησε αναγκαία τη διάνοιξη κανονικού δρόμου, μια σκέψη που άρχισε να ωριμάζει από τα προπολεμικά ακόμα χρόνια. Όμως τα πενιχρά οικονομικά των Δήμων ήταν αδύνατο να καλύψουν την απαιτουμένη δαπάνη. Και τότε βρήκαν την ευκαιρία για να παρέμβουν οι Ιταλοί κατακτητές. Ήταν στα 1935, τότε που οι Ιταλοί είχαν αποσπάσει από το Δήμο Μανδρακίου την κυριότητα της νησίδας Γυαλί, με σκοπό να εκμεταλλευτεί η Ιταλία τα κοιτάσματα ελαφρόπετρας. Και, παρά τις αντιρρήσεις και τις δυναμικές αντιδράσεις των Νισυρίων, είχαν προχωρήσει στην κατασκευή προβλήτας και οικημάτων στη νησίδα, όμως ο πόλεμος τους χάλασε τα σχέδια. Για να κατευνάσουν, λοιπόν τα πνεύματα και να κάμψουν τις αντιρρήσεις των Νισυρίων, ανέλαβαν να κατασκευάσουν, με δική τους δαπάνη και επίβλεψη το έργο διάνοιξης του δρόμου κατ' αρχήν από το λιμάνι ως τα Λουτρά. Και όταν τελείωσε και δόθηκε στην κυκλοφορία, συνέχισαν το έργο ως τους Πάλους και αργότερα ως τον Εμπορειό. Επρόκειτο για δρόμο χωμάτινο, όμως με πλάτος κανονικό και με κατασκευή προσεγμένη, σύμφωνα με τα Ιταλικά πρότυπα, με γεφύρια, χαντάκια απορροής των νερών της βροχής και με ειδικό προσωπικό, τους στρατίνους, επιφορτισμένο με την καθαριότητά τους.

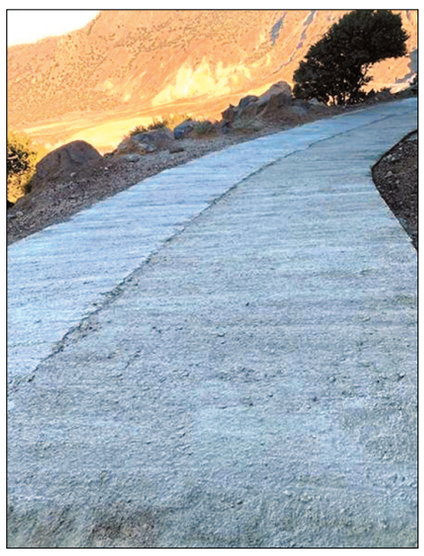

Τμήμα του δρόμου μετά την τσιμεντόστρωση

Η έναρξη του πολέμου σταμάτησε κάθε περαιτέρω προσπάθεια, όμως στόχος των εκάστοτε τοπικών αρχών ήταν να φτάσει ο δρόμος ως τα Νικιά, σχέδιο, που τελικά έγινε πραγματικότητα στα 1950-51. Στο μεταξύ είχε φτάσει στη Νίσυρο το πρώτο αυτοκίνητο. Ήταν ένα FORD προερχόμενο από τα λάφυρα των Γερμανών στη Ρόδο και παρεχωρήθη το 1949 με διαταγή του τότε Γεν. Διοικητή Δωδεκάνησου Νικ. Μαυρή, για τις ανάγκες των Λουτρών, όμως εξυπηρετούσε και τη συγκοινωνία με τα χωριά. Στην πορεία του χρόνου ο δρόμος τσιμεντοστρώθηκε κι έτσι δημιουργήθηκαν οι προϋποθέσεις, ώστε να σπάσει η απομόνωση των χωριών, οι κάτοικοι να έχουν τη δυνατότητα ευχερέστερης μετακίνησης και μεταξύ τους επικοινωνίας και οι μεταφορές να γίνονται άνετα και ακοπίαστα. Ιδιαιτέρως σημαντικό ρόλο έπαιξε τότε και η διάνοιξη και επίστρωση του δρόμου από τον Εμπορειό προς το ηφαίστειο, γεγονός που συνέβαλε καθοριστικά στην ανάπτυξη του τουρισμού, παρέχοντας τη δυνατότητα στο κοινό να επισκέπτεται αυτό το μεγάλο, το πολύτιμο, το ανεκτίμητο δώρο, με το οποίο η φύση προίκισε τη Νίσυρο. Ενώ όμως λύθηκε το οδικό πρόβλημα της Ανατολικής πλευράς του νησιού, στο υπόλοιπο τμήμα και μάλιστα στο Δυτικό, όπου ήταν συγκεντρωμένες οι περισσότερες καλλιεργήσιμες εκτάσεις του, οι συνθήκες εξακολουθούσαν να είναι άθλιες, αναγκάζοντας τους ανθρώπους του μόχθου σε καθημερινή πεζοπορία δεκάδων χιλιομέτρων. Τα χρόνια τότε ήταν δύσκολα, οι καταστάσεις δυσχερείς, τα οικονομικά περιορισμένα, σε σημείο που ούτε σκέψη δε μπορούσε να γίνει για μεγάλα έργα, όπως αυτό της διάνοιξης δρόμου. Και ξαφνικά βρέθηκαν στη Νίσυρο οι μπουλντόζες της Στρατιωτικής υπηρεσίας ΜΟΜΑ. Για άλλο σκοπό έφτασαν, και εκμεταλλευόμενος την ευκαιρία ο τότε Δήμαρχος ζήτησε να χαράξουν το δρόμο, που αποτέλεσε το πρώτο βήμα. Χρειάστηκε όμως να παραμείνει το έργο σε εκκρεμότητα για πολλά χρόνια, για δεκαετίες ολόκληρες. Κάποτε με πρωτοβουλία και αφιλοκερδή εργασία των Βασίλη Πατρίκη και Κώστα Καρπαθάκη (του Κουλιανού), άρχισαν εργασίες τσιμεντόστρωσης περιορισμένης έκτασης, στο τμήμα του δρόμου, από το μοναστήρι του Σταυρού ως τον Κοκκινόματο, στη στροφή προς ηφαίστειο, με κάλυψη της δαπάνης των υλικών από τα έσοδα του μοναστηριού, επί προεδρίας του Βασίλη Πάχου.

Ο Βασίλης και ο Κουλιανός με το συνεργείο τους

Ώσπου ήρθε η ώρα, πάλι με τη συνδρομή της ΜΟΜΑ και σε συνεργασία με το Δήμο, να τσιμεντοστρωθεί και να εκτελεστεί το έργο, να ολοκληρωθεί η κατασκευή του περιφερειακού δικτύου και να δοθεί ο δρόμος στην κυκλοφορία, σε εποχούμενους και περιπατητές, μηδενίζοντας τις αποστάσεις, καθιστώντας ευχερέστερη και άνετη τη διακίνηση του κοινού, αλλά και παρέχοντας στους επισκέπτες τη δυνατότητα να απολαύσουν ό, τι καλό έχει να τους προσφέρει η Νισύρικη φύση.

ΜΕ ΤΙΣ ΠΡΕΠΟΥΣΕΣ ΤΙΜΕΣ ΓΙΟΡΤΑΣΤΗΚΕ Η ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΗΤΑ

Με την επιβαλλομένη λαμπρότητα και με τις πρέπουσες τιμές γιόρτασαν οι ανά τον κόσμο Νισύριοι τη μνήμη του προστάτη τους Νεομάρτυρος Αγίου Νικήτα του Νισυρίου. Στην Αθήνα, με πρωτοβουλία του Συλλόγου «Γνωμαγόρα» τελέστηκε πανηγυρικός Εσπερινός με αρτοκλασία, στον ιστορικό και ένα από τους αρχαιότερους της Αθήνας, Ναό των Αγίων Αναργύρων, στην περιοχή Ψυρρή με παρουσία μελών και φίλων του Συλλόγου και ακολούθησε μικρή δεξίωση.

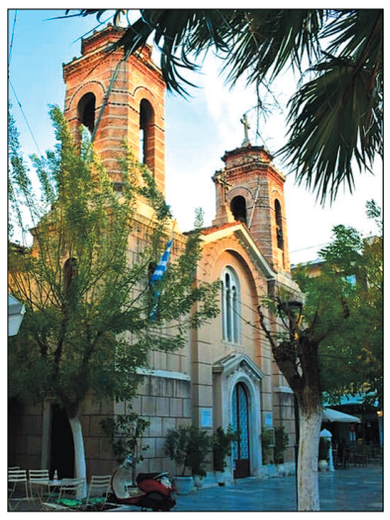

Ο Ιερός Ναός Αγίων Αναργύρων Ψυρρή

Πρόκειται για τη συνοικία την οποία προτίμησαν για κατοικία τους και για την εκκλησία στην οποίαν εκκλησιάζοναν οι περισσότεροι από τους πρώτους Νισυρίους μετανάστες. Ενώ, όπως αναφέρει στην πρόσκληση για τον εορτασμό, ο Πρόεδρος του Συλλόγου Οδυσ. Σακελλαρίδης, ο Ναός χρησιμοποιήθηκε ως χώρος συνάντησης των Αγωνιστών του 1821, διέθετε δε και κρύπτη ως αποθήκη πυρομαχικών. Στον περίβολο του Ναού ετάφη ο Φρούραρχος της Ακροπόλεως των Αθηνών Παναγ. Κτενάς, ο οποίος βρήκε ηρωικό θάνατο τον Ιούλιο του 1822. Επίσης στον Ναό υπηρέτησεν ως Διάκονος ο Άγιος Νεκτάριος, μετέπειτα Μητροπολίτης Πενταπόλεως, ενώ υπήρξεν εφημέριος και ο μετέπειτα Άγιος Νικόλαος ο Πλανάς. Τέλος στον Ναό των Αγίων Αναργύρων διετέλεσαν ιεροψάλτες ο Αλέξανδρος Μωραϊτίδης και ο Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης, του οποίου το κελί, στο οποίο διέμενε, διατηρείται μέχρι σήμερα και δέχεται πολλούς επισκέπτες κάθε χρόνο.

Επίκεντρο των **εορτασικών εκδηλώσεων, όπως πάντα, η Νίσυρος,** όπου στον περικαλλή Ναό του Αγίου τελέστηκε την παραμονή μέγας Αρχιερατικός Εσπερινός, με αρτοκλασία, στον οποίο χοροστάτησεν ο Μητροπολίτης κ. Ναθαναήλ, παρουσία των τοπικών αρχών, των κατοίκων του νησιού και πολλών εκδρομέων - προσκυνητών από τα γύρω νησιά. Ακολούθησε η καθιερωμένη λιτάνευση της Εικόνας και το βράδυ παρατέθηκε δείπνο προς τιμήν των προσκυνητών. Την επομένη τελέστηκε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στο τέλος της οποίας προσφέρθηκαν κεράσματα στο εκκλησίασμα, προσφορά των γυναικών του νησιού. Με τις επιβαλλόμενες τιμές γιόρτασαν τη μνήμη του Προστάτη τους Αγίου και όλες οι ανά τον κόσμο Νισυριακές παροικίες.

Από τον εορτασμό του Αγίου Νικήτα στη Νίσυρο.

Από το τραπέζι του πανηγυριού.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ κ. ΝΑΘΑΝΑΗΛ
ΙΕΡΑ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΦΩΤΙΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

Δύσκολες ώρες πέρασαν αυτή την περίοδο οι τελειόφοιτοι μαθητές των Λυκείων της Χώρας, καθώς βρίσκονταν στο τελευταίο στάδιο της προετοιμασίας τους για τις Πανελλήνιες εξετάσεις, των οποίων τα αποτελέσματα θα καθορίσουν την πορεία, που καθένας θα ακολουθήσει στη ζωή.

Το μόνο που είχαν ανάγκη από δικής τους πλευράς, ήταν αυτοσυγκέντρωση, ηρεμία, αισιοδοξία, θάρρος. Και από τον περίγυρο, ηθική συμπαράσταση, κατανόηση και, με κάθε τρόπο, θάρρος και τόνωση του ηθικού τους. Σ' αυτή την προσπάθεια η Εκκλησία δεν ήταν δυνατό να μείνει αμέτοχη. Γι' αυτό και ο Μητροπολίτης Κώου και Νισύρου κ. Ναθαναήλ κατέστρωσε πρόγραμμα τέλεσης από τον ίδιο, στους Ναούς της Επαρχίας του, Παρακλήσεων, για φώτιση των διαγωνιζομένων μαθητών και ενίσχυση και ευόδωση της προσπάθειάς τους. Σύμφωνα με το πρόγραμμα, Παρακλήσεις τελέστηκαν :

α.- Στο Μητροπολιτικό παρεκκλήσιο του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, τη Δευτέρα 15 Μαΐου και ως 09.00 για τους μαθητές των Λυκείων της πόλεως Κω.

β.- Στον Ι.Ναό του Αγίου Παύλου τη Δευτέρα 15 Μαΐου και ώραν 20.00 για τους μαθητές του εσπερινού Γυμνασίου - Λυκείου Κω.

γ.-Στον Ι.Ναό της Αναλήψεως στο Ζηπάρι την Τρίτη 16 Μαΐου και ώρα 09.00 για τους μαθητές του Λυκείου Ζηπαρίου.

δ.- Στον Ι.Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου Αντιμάχειας την Τετάρτη 17 Μαΐου και ώρα 09.00 για τους μαθητές του Λυκείου Αντιμάχειας.

ε.- Στην Ι. Μονή Παναγίας Σπηλιανής Νισύρου την Τετάρτη 17 Μαΐου και ώρα 19.00 για τους μαθητές του Γυμνασίου - Λυκείου Νισύρου.

Η ΤΟΠΙΚΗ ΜΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΙΜΗΣΕ ΤΟΥΣ ΝΙΣΥΡΙΟΥΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ

Άξια κάθε επαίνου και προβολής υπήρξεν η απόφαση της τοπικής μας Εκκλησίας να απονείμει τιμητικούς τίτλους στους συμπατριώτες μας εκπαιδευτικούς, που υπηρέτησαν στα σχολεία της Νισύρου. Και μακάρι αυτή η ενέργεια να βρει μιμητές, ώστε να μπορέσει η μάνα Νίσυρος να εξοφλήσει το χρέος της απέναντι σε κάποιες, ανεκτίμητες για την εποχή τους, προσφορές, που στην πορεία του χρόνου ξεχνιούνται και χάνονται.

Θα πρέπει όμως να σημειωθεί πως η χειρονομία αυτή της Εκκλησίας, σημειώθηκε «καθ'υπέρβαση» άλλων προτεραιοτήτων, για προσφορές, που άπτονται των άμεσων ενδιαφερόντων της και μέχρι σήμερα παραμένουν στην αφάνεια. Κι εδώ ταιριάζει το της γραφής «και τούτο έδει ποιήσαι, κακείνο μη αφιέναι».

Πρόκειται, συγκεκριμένα, για την προσφορά των εφημερίων των χρόνων της σκλαβιάς, που καθένας με το «κατά δύναμη» ,πολλές φορές και με κίνδυνο να πλέξουν σε σοβαρές περιπέτειες, βρίσκονταν πάντα κοντά στο ποίμνιό τους, για να το εμψυχώσουν, να το ενισχύσουν, να το ενθαρρύνουν, ώστε να εδραιώσουν μέσα του την πίστη προς τη θρησκεία των προγόνων του και να το προστατέψουν από τα αντιθρησκευτικά μέτρα του κατακτητή. Πρόκειται για τους ιεροψάλτες και ιδιαίτερα εκείνους, που αφιλοκερδώς διακόνησαν την εκκλησία του νησιού μας και προστάτευαν το αναλόγιο από τη θλιβερή εικόνα που παρουσιάζει σήμερα.

Πρόκειται, ακόμα, για τις κυρίες-μέλη του Συλλόγου «ο Άγιος Νικήτας ο Νισύριος», με πρωτοπόρους τις αείμνηστες Άννα Σακλαρίδη (Αννίκα του Μιχαλάκη) και Μέλπω Μουλλού, που, όταν στα χρόνια της σκλαβιάς η Εκκλησία ετέλει εν διωγμώ, εκείνες κήρυτταν τον Θείο Λόγο σε μυστικές συγκεντρώσεις γυναικών στο Γυναικωνίτη της Ποταμίτισσας, αργότερα ίδρυσαν και λειτούργησαν Κατηχητικά σχολεία, έκτισαν Ναούς, ενώ, σε χρόνους χαλεπούς, γύριζαν πόρτα-πορτα με το σακούλι στο χέρι, για να συγκεντρώσουν είδη διατροφής και να τα διανείμουν σε οικογένειες, που αντιμετώπιζαν πρόβλημα σίτισης. Πρόκειται τέλος για την αείμνηστη Τριανταφυλλιά Φιλίππου, μέλος και αυτή του προαναφερθέντος Συλλόγου, η οποία, ανταποκρινομένη σε πρόταση του τότε ηγουμένου της Μονής της Σπηλιανής, του αείμνηστου Αρχιμ. Κυρίλλου Ρωμάνου, προσφέρθηκε αφιλοκερδώς να αναλάβει και να στεγάσει στο σπίτι της τα δυο ορφανά, που εγκατελείφθησαν στη Νίσυρο, όταν διαλύθηκε το ιταλικό ορφανοτροφείο, που στη διάρκεια του πολέμου στεγαζόταν στα Λουτρά της Νισύρου.

Φεύγοντας τότε οι Ιταλοί φρέρηδες, πήραν μαζί τους μόνο τα ορφανά ιταλικών οικογενειών. Και τα δυο Ελληνάκια παρέμειναν στο σπίτι της, υπό την άμεση φροντίδα και στοργή της, συντηρούμενα από το υστέρημά της, μέχρις ενηλικιώσεως, οπότε μετανάστευσαν στη Αυστραλία. Μια προσφορά θεάρεστη που φανερώνει μεγαλείο ψυχής. Και όμως η προσφορά αυτή όπως και όλων των άλλων που προαναφέρθηκαν ξεχάστηκε. Ούτε ένα απλό τρισάγιο στη μνήμήμη τους δεν ακούστηκε.

Θέλομε να ελπίζομε πως, με αφορμή το παρόν σχόλιο, το θέμα θα βρει κάποιο χώρο να καταλάβει, στον πίνακα των εκκρεμών θεμάτων του σεβασμιοτάτου Μητροπολίτου μας κ. Ναθαναήλ.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΩΟΥ ΚΑΙ ΝΙΣΥΡΟΥ
ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΣΠΗΛΙΑΝΗΣ ΜΑΝΔΡΑΚΙ – ΝΙΣΥΡΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ – ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Η Μοναστηριακή Επιτροπή της Ιεράς Μονής Παναγίας Σπηλιανής Νισύρου, ευχαριστεί θερμά τα άτομα, που βοήθησαν για τη λιτάνευση της Εικόνας της Παναγίας Σπηλιανής, τα άτομα, που εθελοντικά βοήθησαν για το φαγητό, και τους δωρητές των τροφίμων για το τραπέζι της «Ευχής», με τις εξής οικογένειες :

Α.- Ιακώβου – Άννης Καφετζηδάκη,
Β.- Ιωάννου – Μαρίας Σφακιανού – Κιτρίνα
Γ.- Αντωνίου- Αικατερίνης Αναστασίου- Σφακιανού και
Δ.- Αντωνίου – Σοφίας Καρακωνσταντίνου

Ευχόμαστε ολοψύχως, ο Αναστάς Κύριός μας και η Μεγαλόχαρη Παναγία μας, η επονομαζομένη Σπηλιανή να σας χαρίζουνε υγεία και κάθε ευλογία.

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΛΙΤΑΝΕΥΣΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ

	ΕΜΠΟΡΕΙΟΣ	ΝΙΚΙΑ	ΠΑΛΟΙ	ΜΑΝΔΡΑΚΙ
2022	Ευρ. 140	260 και 20 δολ.	807,90	4.711,10 και 210 δολ.
2023	-«- 193	250 και 20 δολ.	608,00	5.102,00

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

Νίσυρος 24/4/2023

Μετ' ευχών πατρικών

Ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Αρχιμανδρίτης του Οικουμεν. Θρόνου Στέφανος Καλλιστής

Νισύρικα Μαντάτα

Η ΝΙΣΥΡΟΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟ ΓΕΩΠΑΡΚΟ ΤΗΣ UNESCO

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΣΤΟΝ ΔΗΜΟ ΝΙΣΥΡΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΦΟΡΟΥΜ ΓΕΩΠΑΡΚΩΝ

Όπως αναφέρεται στο από 17/6/2023 Δελτίο Τύπου του Δήμου Νισύρου, από το Ελληνικό Φόρουμ Γεωπάρκων απεστάλη προς τα Δήμο η ακόλουθη συγχαρητήρια επιστολή, με αφορμή την αξιολόγηση της Νισύρου ως υποψηφίας για ένταξη στο Παγκόσμιο Γεωπάρκο της UNESCO :

Μυτιλήνη, 7/6/2023

Πρός: Δήμο Νισύρου

Κοιν.: • **ΔΗΚΕΝ Νισύρου**

• **Καθ. Εύη Νομικού, ΕΚΠΑ**

Θέμα: Συγχαρητήρια για την αξιολόγηση σας ως υποψήφιο προς ένταξη Παγκόσμιο Γεωπάρκο UNESCO

Αγαπητέ κ. Δήμαρχε,

Στις 25 Μαΐου 2023 ανακοινώθηκε η απόφαση της Εκτελεστικής Επιτροπής της UNESCO για τα αποτελέσματα της αξιολόγησης των υποψήφιων προς ένταξη περιοχών στο πρόγραμμα Παγκόσμια Γεωπάρκα UNESCO.

Το αποτέλεσμα της αξιολόγησης για την περιοχή της Νισύρου ήταν ιδιαίτερα θετικό καθώς η απόφαση του αρμόδιου Συμβουλίου καθορίζει ότι απομένουν ελάχιστες τεχνικές προϋποθέσεις προκειμένου να ολοκληρωθεί με επιτυχία η σχετική διαδικασία, χωρίς να απαιτείται νέα επιτόπια επίσκεψη.

Με την απόφαση αυτή αναγνωρίστηκε η μεγάλη προσπάθεια που καταβλήθηκε προκειμένου να παρουσιάσει η Νίσυρος μια ισχυρή υποψηφιότητα, λόγω της διεθνούς αξίας της γεωλογικής κληρονομιάς, των ιδιαίτερων τοπίων και της ισχυρής πολιτιστικής ταυτότητας που συνδέεται με την ηφαιστειακή δραστηριότητα, καθώς και των μεγάλων δυνατοτήτων για την ανάπτυξη του γεωτουρισμού και της βιώσιμης ανάπτυξης σε μια ακριτική περιοχή της Ευρώπης.

Οι επιμέρους αδυναμίες που αναγνώρισαν οι αξιολογητές και αφορούν σε βελτίωση υποδομών και της αποτελεσματικότητας του φορέα διαχείρισης, οδήγησαν σε κατευθυντήριες συστάσεις που αποτελούν πάγια πρακτική του Συμβουλίου των Παγκόσμιων Γεωπάρκων προκειμένου να στηρίζει τις νέες και ελπιδοφόρες υποψηφιότητες, μεταφέροντάς τους μέρος της τεχνογνωσίας και των καλών πρακτικών που υπάρχουν. Τις ίδιες συστάσεις έχουν δεχθεί και υφιστάμενα Παγκόσμια Γεωπάρκα κατά την διαδικασία της επαναξιολόγησής τους, λαμβάνοντας αντίστοιχα περίοδο δύο ετών για την εφαρμογή τους. Ενδεικτικά αναφέρεται ότι πολύ σημαντικές υποψηφιότητες από μεγάλες χώρες απορρίφθηκαν φέτος λόγω αδυναμιών που δεν μπορούσαν να καλυφθούν στο στάδιο αυτό και απαιτείται νέα αξιολόγηση.

Να τονίσουμε ότι από τις 26 νέες υποψηφιότητες, 5 απορρίφθηκαν εξ' αρχής (προερχόμενες από Τουρκία, Κορέα, Ιταλία, Ισπανία και Μεξικό) και

τρείς, ανάμεσα στις οποίες και η Νίσυρος, έλαβαν συστάσεις για βελτιώσεις μέσα στα επόμενα δύο χρόνια. Αντίστοιχα, από τα 43 Παγκόσμια Γεωπάρκα που επαναξιολογήθηκαν, 4 έλαβαν συστάσεις για βελτιώσεις στα επόμενα δύο χρόνια.

Είμαστε ιδιαίτερα ικανοποιημένοι καθώς η απόφαση αυτή για την υποψηφιότητα της Νίσυρου αποτελεί μια μεγάλη επιτυχία της τοπικής κοινωνίας που στήριξε το εγχείρημα που υποβλήθηκε οργανωμένα και σύμφωνα με τις προδιαγραφές που ορίζονται από την UNESCO.

Να σημειώσουμε τέλος ότι φέτος είχαμε τη χαρά να ανακοινωθεί η ένταξη της περιοχής της Λαυρεωτικής στο Πρόγραμμα των Παγκόσμιων Γεωπάρκων UNESCO, μετά από δύο υποψηφιότητες που είχε καταθέσει και μετά από πολύ πιο απαιτητικές συστάσεις για τη βελτίωση των υποδομών και άλλες διαχειριστικές αδυναμίες που και αυτή εμφάνιζε.

Ως Φόρουμ των Ελληνικών Παγκόσμιων Γεωπάρκων UNESCO, που περιλαμβάνει οκτώ ελληνικές περιοχές αναγνωρισμένες από την UNESCO, είμαστε σίγουροι ότι στο αμέσως προσεχές διάστημα θα συμπεριληφθεί και η Νίσυρος στο Δίκτυο των Παγκόσμιων Γεωπάρκων UNESCO.

Θέλουμε να σας διαβεβαιώσουμε για την συνεχή υποστήριξη της προσπάθειας ένταξης της Νισύρου στα Παγκόσμια Γεωπάρκα UNESCO και ότι είμαστε δίπλα σας και στη διάθεσή σας για κάθε υποστήριξη που τυχόν χρειαστείτε, ώστε το συντομότερο να έχουμε τη χαρά να γιορτάσουμε την ένταξή σας στο Δίκτυο των Παγκόσμιων Γεωπάρκων UNESCO.

Με τιμή

Δρ Χαράλαμπος Φασουλάς & Δρ Ηλίας Βαλιάκος,

Συντονιστές του ΕΦΓ

ΔΗΜΟΠΡΑΤΗΘΗΚΕ ΤΟ ΕΡΓΟ ΥΔΡΕΥΣΗΣ - ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗΣ

ΞΕΚΙΝΑ ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΕΡΓΟ ΓΙΑ ΤΗ ΝΙΣΥΡΟ

Μεταξύ του Δήμου Νισύρου, ως κυρίου του έργου και του Προέδρου της Μονάδας Οργάνωσης και Διαχείρισης Αναπτυξιακών προγραμμάτων (ΜΟΔ) υπεγράφη προγραμματική σύμβαση για την υλοποίηση το έργου Αντικατάσταση εσωτερικών δικτύων Ύδρευσης Μανδρακίου και Πάλων και αγωγοί μεταφοράς από αφαλάτωση προς Μανδράκι και Πάλους και Κατασκευή Εσωτερικού δικτύου αποχέτευσης λυμάτων Πάλων και Μανδρακίου, Αγωγός λυμάτων Πάλοι-ΕΕΛ.

Όπως και άλλη φορά είχαμε γράψει, το έργο είχε ενταχθεί στο Πρόγραμμα «Αντώνης Τρίτσης» και είχε εγκριθεί η χρηματοδότηση του από πόρους του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Με την υπογραφείσα σύμβαση, η ΜΟΔ αναλαμβάνει την ευθύνη για τις διαδικασίες ανάθεσης και επιλογής αναδόχου του έργου, για την υπογραφή της προβλεπομένης σύμβασης με τον ανάδοχο του έργου, την οποία θα συνυπογράψει και ο Δήμος, ως «κύριος» του έργου, για την παρακολούθηση της εκτέλεσης του έργου, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από τη σύμβαση, για την εν γένει παρακολούθηση και επίβλεψη των εργασιών, μέχρι την αποπεράτωση και παραλαβή του έργου.

Πρόκειται για ένα έργο, το οποίο σε συσχετισμό με την εν εξελίξει εγκατάσταση του Βιολογικού Καθαρισμού, θα αποτελέσει, αν όχι το μεγαλύτερο, οπωσδήποτε ένα από τα πιο μεγάλα, τα πιο αναγκαία και ουσιώδη έργα, που έχουν εκτελεστεί στη Νίσυρο, με την ολοκλήρωση του οποίου, όπως αναφέρει σε δηλώσεις του ο Δήμαρχος, «θα επιλυθούν σοβαρά προβλήματα υδροδότησης, αποχέτευσης και καθαριότητας και στους δυο οικισμούς, ενώ διασφαλίζεται η επαρκής ποσότητα ποσίμου νερού υψηλής ποιότητας και συνεχούς ροής, αλλά και η ασφαλής συσσώρευση των λυμάτων και η μεταφορά τους στη μονάδα του Βιολογικού Καθαρισμού».

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ ΝΙΣΥΡΟΥ

Το θεατρικό έργο του Βασίλη Μαυρογεωργίου «Η Κατσαρίδα», παρουσίασε με επιτυχία το ερασιτεχνικό θεατρικό εργαστήρι Νισύρου, που λειτουργεί υπό την αιγίδα του Δήμου και τη διεύθυνση του ηθοποιού- σκηνοθέτη Κώστα Πέτρου. Δόθηκαν, με επιτυχία, τρεις παραστάσεις στον προαύλιο χώρο του αρχαιολογικού μουσείου και καταχειροκροτήθηκαν από τα κοινό.

Στη συνέχεια, με πρόσκληση του πρώην Κοινοτάρχη του Κοινοτικού διαμερίσματος Πυλίου Κω, η παράσταση δόθηκε και στο πολιτιστικό κέντρο Πυλίου και απέσπασε θερμό χειροκρότημα και επαινετικά σχόλια των θεατών, που παρακολούθησαν την παράσταση. Η λειτουργία του θεατρικού εργαστηρίου στη Νίσυρο, πέρα από το γεγονός ότι θα ενισχύσει τον τομέα της, ήδη περιορισμένης, ψυχαγωγίας των κατοίκων, θα αποτελέσει ευκαιρία δημιουργικής απασχόλησης των νέων παιδιών του νησιού, συμβάλλοντας στο να νιώσουν τη χαρά της δημιουργίας, αλλά και να σπάσει η μονοτονία της ζωής στο νησί, ιδιαίτερα τους χειμερινούς μήνες . Μπράβο, λοιπόν στους δημιουργούς του και κάθε επιτυχία στην προσπάθειά τους.

ΓΙΑ ΕΥΧΕΡΗ ΔΙΑΚΙΝΗΣΗ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΣΚΑΦΩΝ

ΕΚΒΑΘΥΝΣΗ ΤΗΣ ΜΑΡΙΝΑΣ ΤΩΝ ΠΑΛΩΝ

Σε μόνιμο πρόβλημα έχει εξελιχθεί η συσσώρευση άμμου τόσο στο εσωτερικό, όσο και στην είσοδο της μαρίνας, στους Πάλους. Το φαινόμενο παρατηρείται κάθε χρόνο, τη χειμερινή περίοδο, και δικαιώνει τον ισχυρισμό, ότι οφείλεται στον κακό σχεδιασμό της εισόδου της μαρίνας και στην επέκταση του κυματοθραύστη, ο οποίος επενεργεί ως «σουρωτήρι», που κατακρατεί την άμμο, εμποδίζοντάς το κύμα να τη συμπαρασύρει προς το πέλαγος.

Από τις εργασίες εκβάθυνσης της μαρίνας

Για την οριστική επίλυση του προβλήματος, υπεγράφη πρόσφατα σύμβαση ανάθεσης σύνταξης μελέτης, προκειμένου να επακολουθήσει η ανάθεση εκτέλεσης του έργου, με την ολοκλήρωση του οποίου θα καταστεί η μαρίνα λειτουργική σε ετήσια βάση. Η μελέτη θα πρέπει να έχει παραδοθεί μέσα σε 6 μήνες.

Μέχρι την οριστική αντιμετώπιση του προβλήματος, η μόνη λύση είναι η εκβάθυνση, με τεχνικά μέσα, κάτι που συνέβη και κατά την αρξαμένη θερινή περίοδο, Με ειδικόν εκσκαφέα αφαιρέθηκε μεγάλη ποσότητα άμμου, που χρησιμοποιήθηκε για την επίστρωση της παρακείμενης παραλίας, ενώ δημιουργήθηκαν συνθήκες για ευχερή κατάπλουν και απόπλουν των τουριστικών και αγωνιστικών σκαφών, που πλημμυρίζουν κάθε καλοκαίρι τη μαρίνα.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

ΛΑΜΡΟΣ ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Με εκδηλώσεις που φανερώνουν την όρεξη, την ανεπτυγμένη φαντασία, το μεράκι για δουλειά του νέου Διοικητικού Συμβουλίου, συνεχίζει τη δραστηριότητά του ο Πολιτιστικός Σύλλογος Νισύρου.

Οι τιμηθείσες μανάδες με τον Δήμαρχο.
Στο μέσον ο Πρόεδρος του Συλλόγου Γ. Κουκουράκης

Μια από τις τελευταίες λαμπρές εκδηλώσεις του, ήταν η γιορτή, που οργάνωσε για να τιμήσει την **Ημέρα της Μητέρας.** Εικόνα πρωτοφανούς πληρότητας παρουσίασε εκείνη την ημέρα η αίθουσα του Ζωσιμοπουλείου, κατάμεστη από κόσμο, με πλεονάζουσες τις γυναίκες του νησιού, που προσήλθαν για να απολαύσουν την εκδήλωση, να συγχαρούν τους διοργανωτές της και να χειροκροτήσουν τις τέσσερις μανάδες - συμπατριώτισσές τους, μια από κάθε διαμέρισμα, τις οποίες τίμησε το Δ.Σ. του Συλλόγου, με την ευκαιρία της εορτής της Μητέρας. Επρόκειτο για την προ-προγιαγιά Πόπη Ορσάρη (του Ψαρού), από το Μανδράκι, που αξιώθηκε να σφίξει στην αγκαλιά της τρισέγγονο, τη Μαρίκα Καρούτσου από τα Νικιά, την Πόπη Ζαράκη από τον Εμπορειό και την Πόπη Φούγιαξη από τους Πάλους.

Τέσσερις υποδειγματικές μάνες, που όλες με πλήρη συναίσθηση της ευθύνης της μητρότητας, στάθηκαν άγρυπνες απέναντι στην ιερή αποστολή τους και έδωσαν στην κοινωνία μέλη, για τα οποία δικαιολογημένα νιώθουν περήφανες. Την εκδήλωση τίμησε με την παρουσία του ο Δήμαρχος Χριστοφής Κορωναίος, ο οποίος απηύθυνε χαιρετισμό και συνεχάρη τους διοργανωτές, ενώ ο Αρχιερατικός Επίτροπος Αρχιμ. Στέφανος Καλλιστής, παρέστη εκ μέρους του Μητροπολίτου κ. Ναθαναήλ, του οποίου μετέφερε τον χαιρετισμό και τις ευχές.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΟΙ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΥΝ

ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΣΤΟ ΓΥΑΛΙ

Από το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο (ΚΑΣ) εξετάστηκε προ ημερών το αίτημα του Δήμου Νισύρου, που αναφέρεται στην απόσπαση και μεταφορά ενός εμβληματικού νεολιθικού κτηρίου, που ανήκει στον νεολιθικό οικισμό της νησίδας Γυαλί, ο οποίος ήκμασε την 4η χιλιετία π.χ. Ως αιτία της μεταφοράς του κτηρίου, αναφέρεται η ανάγκη προστασίας και περαιτέρω αξιοποίησης του μνημείου, ανάγκη όμως, που δεν προκύπτει από τις αναφορές της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας,της οποίας μάλιστα η εισήγηση είναι αρνητική, όπως αναφέρεται σε διαμαρτυρία του Συλλόγου Ελλήνων Αρχαιολόγων, τα μέλη του οποίου από τριετίας αγωνίζονται για τη ματαίωση της μεταφοράς. Όπως ισχυρίζονται, το κτήριο χαρακτηρίζεται ως το πιο σημαντικόν αρχιτεκτονικό κατάλοιπο της νεολιθικής περιόδου και, ο κύριος λόγος της μεταφοράς, σε καμιά περίπτωση δεν σχετίζεται με την προστασία και τη συντήρηση του μνημείου, αλλά αποβλέπει αποκλειστική στην απελευθέρωση του χώρου και δυνατότητα επέκτασης του ορυχείου εξόρυξης ελαφρόπετρας. Εκφράζουν δε φόβους ότι, η μεταφορά του αψιδωτού κτηρίου σε άλλο χώρο, θα θέσει σε σοβαρό κίνδυνο ολόκληρο το κτίσμα, καθώς τα υλικά δομής δεν επιπρέπουν την ασφαλή μεταφοράν του. Παράλληλα θα παρέχονται εσφαλμένες πληροφορίες στους ερευνητές και επισκέπτες, όσον αφορά την αρχική του θέση, η οποία επελέγη σε ύψωμα, ώστε να ασκείται έλεγχος στον πολυσύχναστο δίαυλο από τις Μικρασιατικές ακτές ως τις Κυκλάδες. Η ανακοίνωση των αρχαιολόγων καταλήγει με την επισήμανση, ότι, σε περίπτωση, που θα προχωρήσει η απόσπαση και μεταφορά του μνημείου, επόμενο ενδεχόμενο θα είναι η ανασκαφή και καταστροφή του ανεξερεύνητου αρχαιολογικά γύρω χώρου και το μόνο κατάλοιπο από το νεολιθικόν οικισμό θα είναι, ένα κουφάρι κατακρεουργημένο, συνδεδεμένο με ξένα υλικά, έξω από το ανάγλυφο των χώρων του και οπωσδήποτε μη αυθεντικό νεολιθικό μνημείο.

ΔΥΣΧΕΡΕΙΕΣ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟ ΠΡΟΣ ΚΑΡΔΑΜΑΙΝΑ ΛΟΓΩ ΣΥΣΣΩΡΕΥΣΗΣ ΑΜΜΟΥ ΣΤΟ ΛΙΜΑΝΙ

Άλυτο εξακολουθεί να παραμένει το πρόβλημα, που δημιουργήθηκε στην ακτοπλοϊκή συγκοινωνία Νισύρου-Καρδάμαινας – Νισύρου. Όπως είναι γνωστό, η συσσώρευση άμμου στο λιμάνι της Καρδάμαινας, εμποδίζει την είσοδο και έξοδο του πλοίου «Παναγία Ευαγγελίστρια», που έχει αναλάβει την εξυπηρέτηση της γραμμής. Ως προσωρινή λύση και προκειμένου να μη διακοπούν τα δρομολόγια, καθιερώθηκαν δύο γραμμές εκ περιτροπής, η μια από Νίσυρο-Κω-Νίσυρο και η άλλη από Νίσυρο-Κέφαλο-Νίσυρο. Και ενώ η πρώτη γραμμή διευκολύνει τους ταξιδεύοντες, αφού προορισμός τους είναι η Κως, για την τακτοποίηση των θεμάτων, που τους απασχολούν, με τη δεύτερη δε συμβαίνει το ίδιο, λαμβανομένων υπόψη τόσο της μεγάλης διάρκειας του ταξιδίου, όσο και των πρόσθετων εξόδων μεταφοράς από Κέφαλο-Κω-Κέφαλο.Του θέματος έχουν επιληφθεί οι αρμόδιοι φορείς, ενώ υπάρχουν πληροφορίες ότι, βρίσκονται σε εξέλιξη οι διαδικασίες ανάθεσης σε ειδικό συνεργείο των εργασιών εκβάθυνσης του λιμανιού της Καρδάμαινας. Και ως τότε ...υπομονή.